Ketabton.com

وروستی ارمان

ناول

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستی ارمان

(ناول)

لیکوال:

رفیع الله روشن

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: وروستی ارمان

لیکـــوال: رفیع الله روشن

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنگي څانگه

ویـبپـانـه: www.melitahrik.com

کمپوز: لیکوال

ډیزایـن: فداحسین

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چاپوار: دویم

لیکوال د خپرونو لړ: (۶)

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۰۶)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی

ټولو هغو ناول لیکونکو ته چې د ناول لوستلو او ښکلیو الفاظو او تورو یې ماته هم د ناول په نامه دیوه جونګ د لیکلو ځواک راکړ او خپلې سپوږمۍ ته چې د خپلې مینې د نړۍ په رڼا اسمان کې له ستورو یې راته قندیلونه جوړول له خیال سره غاړې وبستم او دغه ناول یې تاسو لپاره را باندې اماده کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) كال په پیل كې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهیر كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد كال د كب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ كې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل.
ملي تحریك په یاده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهیر كې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ كړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته كړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر كې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا كړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی كړی، د زړه له كومې مننه كوي او كور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوټکي

دهغه ستر ذات په سپېڅلي نامه چې دنيا ، اخرت ،ځمکه او اسمانونه يې پيدا کړل اوبيايې ددې لويې ځمکې پرمخ پر ټولو مخلوقاتو انسان مقدم او بهتر وګرځاوه.

قدرمنو او زړه ته راتېرو لوستونکيو ،پوهېږم په هره برخه کې چې وي يوه کرښه ليکل هم ډېر غټ زړه، پوره جرئت اولوی استعداد اوپوهې ته ضرورت لري،زه استعداد او پوهه نلرم بلکې زړه او جرئت مې کړی دی،چې ديوڅه د ليکلو لپاره مې قلم په زحمت کړی ،هېڅ زړه نشم کولای چې ستاسو په لاسونه کې د ورستي ارمان ناول باندې يوه کرښه هم وکاږم ځکه چې په خپله مې ليکلی،حتی له بلې ژبې مې هم ندی ژباړلی او زه کله هم په خپله ليکنه نظر نشم ورکولی، خوږو ورونو اوخويندو پوهېږم تاسو به تردې وړاندې هم ډېر ناولونه ،لنډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې اوداستانونه لوستي وي، ډېرخوند به مو ورځنې اخستی وي اوډېربه یې له ځانه سره اخستي یاست ،ځکه چې ډېر ناولونه په خورا مهارت لیکل شوي وي، دالفاظوښکلاپکې دومره ډېره وي چې ببخي لوستونکی یوې بلې دنیاته بیایي،دا خبره ځکه کوم چې زه پخپله دناول او کیسو ډېر مینه وال یم.

زه تاسوته دانه وایم چې ورستی ارمان ناول ددې لپاره ولولۍ چې ډېرخوندور دی اویا هم په ډېره خوږه کیسه راڅرخي مګردا درته وایم چې تاسو ورستی ارمان زما دځان سترې کولو زحمت وبستلواو شپو رڼو سبا کولو ارزیابي کولو لپاره ولولۍ او ارزونه یې وکړئ چې په دې ارزي او کنه؟ ستاسو لپاره همدومره او په اخر کې دا په ځان فرض ګڼم چې دسپین زر میلاد کمپیوټري مطبعې له رئیس ښاغلي وحیدالله مایار څخه دزړه له تله مننه وکړم چې دورستي ارمان دچاپ لګښت یې په غاړه واخیست او ستاسو ترلاسونو یې دررسوه.

دهېواد د ابادۍ او تاسوټولو ته د ښه ژوند په هیله

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل:

دملک ښېر په اولادونوکې اکرام دخبرې هلک و ، هغه له کوچنیوالي زیرک او ُپرکاره هلک وو ،له زده کړو سره یې بې کچې مینه وه ،

دعمر په لحاظ کوچنی وو خو دتجربې او فکر په لحاظ سم بابا و ،په کلي کور کې په ټولو ډېر ګران وپه کروندوکې چې به چا ولید نو کوچنی بزګر یې باله،داچې په کور کې یې له مورسره په کارونوکې برخه اخسته اکرام لومړی شخص وو چې په اخلاص او دیوې لور پشان یې دهغې لاسنیوی کاوه،دکلي نجونو به ورته اشپز ویلې،همداچې وبه یې لیده دشوخۍ په ډول به یې پرې غږ وکړ،نن دې څه پاخه کړيدي؟

په دې سره به اکرام غوسه کېده ،نجونوته به یې بدې ردې ویلې،ورته ویل به یې شرمېږي نه چې داسې وایۍ؟ خو هغو شوخو جنکیوبه هم دده له غوسې او خبرو خوند اخست.

یو وخت اکرام دکلي له څو نورو هلکانوسره له خپل ولایت څخه سلګونه کیلو متره لرې یوه بل ولایت ته دمزدورۍ لپاره ولاړ، که څه هم پلار او کورنۍ یې نه پرېښوده ،خوبیاهم ولاړ،هغه ولایت داسې و چې ډېرې ولسوالۍ یې له مخالفینوسره وې،همدالامل وو چې دژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

داړتیا وړ ډېروشیانو ته په اسانۍ سره لاسرسی نه پیداکېده،خصوصاً صحي اسانتیاوې،په هغه ځای کې به ډاکتر یوناروغ ته،یوه پیچکاري په پنځوس افغانۍ تېروله،یوسیرم په سل اویو عادي پانسمان یې په ۳۰۰افغانۍ کاوه،داچې اکرام ته د پیچکارۍ ،سیرم تېرولو اوپانسمان چل یاد وواوپه کلي کې یې ډېرو ناروغانوسره دډاکټرانوله هدایت وروسته په یادو ضروریاتوکې مرسته کړېوه،یوه ورځ ورته یو ناروغ چې اقتصادي وضع یې هم ښه نه وه،دډاکټرانو له ظلمونو سر وټکوه، اکرام ورته وویل له دې وروسته، ډاکټرته ورنشې،زه درته پیچکارۍ کوم،ناروغ همداسې وکړل،څو پیچکارۍ چې اکرام ورته کړې وې،نو ناروغ په خپل کلي کور کې ویلي وو چې دلته یو هلک دی په ډاکټرۍ پوهېږي،خو مزدورۍ ته راغلی دی.

له دې وروسته به ډېرناروغان چې پخوانی ناروغ سلیم به یې مخکې راروان وو ،داکرام خواته د پیچکارۍ یاپانسمان لپاره راتلل.

اخر داشو چې اکرم په هغه ځای کې په کوچني ډاکټر مشهور شو ،بیابه خلکو کاراومزدورۍ ته نه پرېښود ،ورته ویل یې چې ستا ملګري دخپلې مزدورۍ څومره حق الزحمه اخلي،مونږ تاته دهغې دوه برابره درکوو ،ته به کارنکوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سره به داکرام ورسره تللیو ټولو ملګرو رخه کوله او تل به ورته قهرجن ول.

کله چې له هغه ځای څخه بېرته خپل کورته تلل نو دکلي مشرانو ورته وویل: کوچنی ډاکټرصاحب !که ستا ملګري نه خوابدي کېږي نو ته له دې ځایه مه ځه، تاته مونږدلته ډېرې اسانتیاوې برابروو ،څنګه چې هغه خلک دځایي ډاکټرانو څخه ډېر تنګ شوي وواوټول یې د پلی پرق ته کېنولي وو نو ټولواکرام ته همدا خبره کوله،خو اکرام او ملګرو یې نه ورسره منله ځکه هغه ولایت ډېر ناامنه وو ،هره ورځ به دوه درې مړي ددوی په شاوخواکې موندل کېدل.

داکرام له کلي په تګ له خپلې کورنۍ څخه نور خلک ډېر خفه وو ، کله چې له مزدورۍ راوګرځېدل، په کابل کې ورته یوه دنده پیداشوه،چې دی ډېر ورسره خوشحاله و ،اوس دهغه په کور کې کوچنۍ خویندې دومره را لویې شوې وې چې داکرام پرځای یې دمور له لاسونو لاندې اوږې ورکولې او دکور کارونه یې ورسره سمبالول.

همدارنګه ترده کشرانو وروڼویې له پلار سره سمه همکاري کوله،دی به په میاشت کې یوځل کورته راته،درې څلور ورځې به یې له کورنۍ اوملګروسره تېرې کړې،بېرته به ولاړ.

یوه شپه لس بجې له دندې کورته راغی،دژمي موسم و هوا ډېره یخه وه، چې راورسېد یواځې مور یې ویښه وه اودخپل ځوی دراتللو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې دانګړ دروازې ته کتل،اکرام يې وليد ، چې حوېلۍ ته راننوت،دخدای پاک شکر يې اداکړ،ورپورته شوه،ستړي مشي اوښه راغلاست يې ورته وويل ،موريې دډوډۍ او چايو ورته وويل،خو اکرام انکار وکړ.

نه مورجانې ! نه يې خورم،ستړی شوی يم خوب راځي،جنکۍ هم ويدې دي،نو پرې يې ږده چې خوب وکړي،زه وږی نه يم،ته هم استراحت وکړه،چې ډېره ناوخته ده،دواړه دخوب ځايونوته ولاړل،سهار د کورنۍ ټول غړي لوی او واړه د چای څښلو په خاطر په يوه دسترخوان سره راټول شول،داچې اکرام دشپې ناوخته راغلی وو ،نو کوچني ماشومان ټول ويده وو ،په همدې خاطر سهار ټول ورنه را تاو ول، دی يې د مور څنګ ته ناست و،لايې کاسې ته لاس ور اوږود کړی نه وو چې په جېب کې يې موبايل وشرنګېد ،دزنګ له راتللو سره يې مور ورته وکتل،په ترخه موسکا يې وويل:

زويه !يوخوستاملګري هم سم پېريان دي،دمه دې لا جوړه نده،بيا يې درپسې زنګونه سرکړل، موبايل يې ورنه کش کړ،بس چې هرڅوک وي خپل کاربه کوي، خپل چای دې نوش جان وسکه، دوی دوی بېکاره دي.

خوداچې شمېره نوې وه او ويې نه پېژندله، ورته يې وويل، مورې ! کوم بل څوک به وي،کاربه يې راسره وي، زما کوم ملګری ندی څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغوی ټولو شمېرې له ماسره ثبت دي، خو داشمېره بې نومه اونا اشنا ده، موبایل یې ورکړ،ماشومانوته یې وویل غلي شئ، چې اواز واورم، زنګ ډېر اوږد شو، نور دبندېدوپه حا ل کې وو چې د تائید تنۍ یې کېکاږله،دهغه عادت و چې چاته به یې زنګ واهه اوکه بل چابه ورته زنګ ووهه نو دخبرو پیل به یې ورسره په سلام کاوه،ډېری خلک دي چې دفون کولو په وخت کې (هلو،بلې،اورې اویانوراصطلاحات کاروي ،نویې سلام اداکړ،له هغې خوایې ډېرټیت ،کمزوی اوزړه نازړه اواز ترغوږه شو،(سلام شماکی هستین؟)اواز دنجلۍ وو،په دري یې خبرې کولې، ځواب یې ورکړ زنګ تا وهلی دی باید چې ته ځان راوپېژني،کله یې د مور، پلار او کورنۍ دنورو غړیو په مخ کې له نجلۍ سره په موبایل خبرې هم نه وې کړې،لکه د لاړورکي پشان یې اخوا دېخواکتل،خودا ښه ووچې خدای یې پرده وکړه اړیکه پرې شوه،ده هم سرپسې ونه ګرځاوه فکر یې وکړ شمېره به یې غلطه کړې وي، لس پنځلس دقیقې وروسته بیا زنګ راغی هماغه شمېره وه، اوس یې نو چای څښلی وو، ښه یې اشتها صافه وه،له کوټې ووت له حویلې دباندې یې ځواب ورکړ، خو نجلۍ بیا خپله لومړۍ خبره تکرار کړه،چې ته څوک یې او زما شمېره دې له کومه کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې خبرې دمسخروپشان ښکاره شوې،ورغبرګه یې کړه،داچې زه څوک یم، وروستۍ خبره ده،خوته ځان ځکه راوپېژنه چې زنګ دې وهلی دی.

نجلۍ وویل چالاکي مکوه،سم حال راته ووایه، چې شمېره دې له کومه کړې، ځکه چې له دې شمېرې نه دشپې په لس بجو زماموبایل ته زنګ راغلی وو خوداچې زه ویده وم اونه وم پرې پوهه شوې ځواب مې ندی درکړی،دنجلۍ خبروته یې زړه تنګ شو ورته یې وویل:

وګوره که ته غواړې چې خپل ساعت تېر کړې نو کوم بل چاته زنګ ووهه او ما مه چېړه، خو نجلۍ په خپلو خبرې کې جدي ښکارېده، قسم یې ورته وکړ چې همداسې ده ،لکه څرنګه چې مې وویل،خو اکرام ځکه نه شوای منلی چې زنګ یې ورته نه وو وهلی اونه یې له نن څخه مخکې داشمېره پېژندله، داخل یې خبرې په همدې کشمکش کې تر پنځلسو دقیقو واوښتې، اجازه یې ترې واخسته ،خو ژمنه یې ورکړه چې زه بیادرته فون کوم.

دفون له بندولوسره سوچنو کې سر شو،ای خدایه!دابه څوک وي،ایاپه رښتیاهم همداسې ده لکه دایې چې وایي؟بیابه یې وویل هسې نه چې ددفترکومه همکاره مې وي ،یامې په خپلوانوکې کومه یوه نه وي او غواړي به چې ماوازمايي ،چې څومره له نجونوسره خبرې کول غواړم دفون له لیارې اوپه دې ویروس ترکومې کچې ککړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم،له ژمنې سره سم یې زنګ ووهه ورته،خبرې یې بیاهم په پښخوانۍ موضوع څرخېدې،اخر یې ورته وویل یوځل خو دې ځان راوپېژنه چې څوک یې،دکوم ځای یې،متعلم یې،محصل یې اوکه کومه دنده لرې؟

ځان یې په تمامه ورته معرفي کړ،له دې وروسته،هغې هم ځان وروپېژانده،نوم یې ورته مریم وښود،ویل یې چې په ننګرهار کې ژوند کوي اوپه یوه ولسوالۍ کې دنجونو لېسه کې د۱۲م ټولګي زده کوونکې ده،پلار یې نظامي دنده لري.

اکرام له دې مخکې هم په مبایل او مخامخ له ډېرو نجونوسره خبرې کړې وي،لکه په دفتر کې له همکارانو سره،په کورسونوکې له همصنفیانوسره اوهمدارنګه په دېری ورکشاپونوکې،خوکله یې هم له کومې نجلۍ سره په داسې دلچسپۍ اوخوږه لهجه خبرې نه وې کړې، خوددې په خبروکې یوډول عجز،سپېڅلتیا او له اخلاقي فساد څخه پاکوالی ورته ښکاره شو،احساس یې ورته دروند معلومېده.

هغې به اکرام ته ویل چې اواز دې ډېر راته اشنامعلومېږي،په یو افغاني ټلوېزیون کې یې دیوژورنالېست نوم یې ورته واخست چې ستا اودهغه اواز کټ مټ یوشان دی،هغه ورته وویل شاید همداسې به وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دځه وخت په تېرېدوسره يې دومره له اواز سره اموخته شو چې که ډېرکله به يې ورسره خبرې ونکړې نو داسې به و لکه ډېريولوشی چې يې ورک کړی وي.

دنجلۍ لخوادورکړل شويو معلوماتو له مخې يې ورپسې پلټنې پيل کړې،دهغه زړه اوس هم سره له دومره مينې اوبار بار خبروکولو پرې غل وو ،هېڅ ارام نه ورته،ويل يې هسې نه چې دې نجلۍ کوم چل راته جوړ کړی وي او کوم کار راته ونه ګوري.

اخر داشو چې دنجلۍ کورنۍ يې ديوملګري په مرسته پيداکړه، اوټول معلومات يې په لاس راوړل،دهغې دپلار،ورونو ترونواو نوروخپلوانو نومونه يې يادکړل.

يوه ورځ يې خبرې کولې چې نابېره يې دهغې دورور نوم له خولې ووته،له دې سره دنجلۍ ستونی بند شو، په وارخطايۍ يې وپوښتل هغه څه پېژنې؟ده ژر ځان ناجانه کړ،هوهغه خو زماملګری دی همکار مې دی،ډېرښه هلک دی،خوهغې مکمل باور لاره چې اکرام دهغې ورور ښودلی دی نه کوم بل څوک،نويې ورته وويل:ماله اول نه فکر کاوه چې ته به موږ پېژنې او زموږکوم نژدې خپلوان يې،بس دی نور زه لتاسره خبرې نه کوم اوهيله کوم راځه چې يوبل هېرکړو، هغه ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورګوه مریم! زه نه ستاله خبروسره ډېره دلچسپي لرم اونه ستا په هېرولو کې کومه ستونزه نه لرم،مګر مالا تر اوسه ستا کور، پلار،وروړنه اونور څوک ندلي ليدلې خوکه وغواړم ډېر ژر يې موندلای شم،ورته يې وويل ځکه چې زه يو ژورنالېست يم، اوپه هر ډول چې وي ستاپه اړه کره معلومات په لاس راوړلی شم،خوهغې ويل داچې زه اوته خبرې کوو نوبه څوک هم نه خبرېږي،نه ستاکورنۍ اونه هم زما.

اکرام ورته وويل: که چېرې تاته ستونزې جوړېږي نو ښه ده چې له خبرو کولو ډډه وکړې خو زما لخوا بېغمه شه.

اکرام مريم ته داخبره دومره په کلکه وکړه خو له خپل زړه خبر نه و چې زړه يې څه وايي اوس هغه دومره له مريم سره بلد شوی و، چې که چېرې د يوښکلي نجلۍ مثال راوړي نو دا پکې نالیدلې یادوي داکرام زړه داګواهي ورکوي چې هغه هم زماپشان ده،اوتل غواړي چې خبرې راسره وکړي، له نژدې راسره وګوري خو د پښتو اوپښتنو ځينو رسمونو او بنديزونو له امله يې قسمت ياري نه کوي.

يوه ورځ وه چې مريم ورته وويل داچې زه اوس تادخپل زړه يوه برخه بولم او هېڅ خبره له تا نه شم پټولی نو غواړم يو حقيقت درته ووايم.

داکرام په زړه دډار ساړه ننوتل،فون يې غوږ ته ښه نږدې کړ،يوخوهغې تل په ډېر ټيټ اواز خبرې کولې چې هېڅ نه اورېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدې ،هغه داچې تراوسه ماله تاسره کومې خبرې کړې يواځې يوه خبره مې درته صحيح نده کړې نورې زه دخدای په نوم قسم کوم چې ټولې رښتيا اوسمې دي،که راته غوصه کېږي نه ،نو درته وايم يې،خواول ژمنه غواړم چې غوصه به نه راته کوې.

.ښه سمه ده ووايه څه دي؟

.هغه داچې زمانوم مريم نده ! !

داکرام سر ورباندې وچورلېد ،په فکر يې بوج راغی،د اوربدوزغم يې نه لاره،دڅوشېبولپاره غلی شو هغې ورباندې نارې کولې خو دی چپ و ،په پنځو مياشتوکې لومړی ځل وو چې غوصه يې ورته راغله په ډېرې غوصې سره يې ورته وويل،داکوم حماقت دی چې ته يې کوې؟

بېرته يې ورغبرګه کړه هيله کوم،اکرامه !ګوره اول مې درته وويل چې غوصه به نه راباندې کوې، زه ستاله غوصې ډېره وېرېږم،ته خوغوږ شه چې څه درته وايم،خواکرام چې خپله غوصه يې نه شوه کنټرول کولای ورته وويل بس دی نورهېڅ نه غواړم ستاله خولې يې واورم همدومره بس دی اوکفايت کوي،له نن نه اخواستالپاره اکرام دتل لپاره مړ شو ،خوهغې ويل هيله کوم،اکرامه داته څه وايي څومره ژر د ژوند او مرګ فيصلې کوې داخو شکر دی چې ته دمرګ ملکه نه يې کنه تاخوبه د نيا ټول ساکښان لا ډير پخوا وژلي وای او اوس به دنيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هېڅ هم نه وای پاتې، فون بندنکړې قسم يې ورکړ،چې مبايل وربانديې قطع نکړي.

اکرام ورته وويل ښه نو ژروايه چې نوم دې څه دی،خودې بياورته وويل چې نه اوس نه اوهيله کوم ته مې مجبوره کوه هم مه،ځکه چې زه يې پخپله درته وايم،انشاء الله ډېر ژر،په همدې خبره يې فون وربانديې بندکړ،قهر يې شېبه په شېبه زياتېده، ځانته هم قهرجن شو ،چې زه ولې دومره خوشباوره يم،ماخوله مريم څخه هېڅ خبره پټه نکړه،نوبياولې دې لماسره دومره لويه دوکه وکړه،فکر يې بدلون پيل کړ،په خپلوټولوباورونو بې باوره کېده،دزړه دګرمايش ستنې يې مخ په ښکته حرکت وکړ،نن يې په دفترکې هم کار خوندورنکړ،هرڅه يې په خپل ځای پرېښودل،اطاق ته ولاړ ګروپ (برق) يې مړ کړ،اوږود وغزېد ،هرډول اندېښنې يې مېلمنې شوې،له ځان سره يې جنګ پيل کړ،داسې لکه چې يې مريم په مخ کې ناسته وي، يوځل يې پرې چيغه وکړه، ولې مريم اخر ولې تاله ماسره داسې وکړل؟

دهغه په شونډو اوزړه د مريم نوم اوس سم لکه مهر ټاپه شوی وو ،يوځل يې سرته څنډ ورکړ نه نه ! هغه لماسره هېڅکله هم داسې نه کوي، ټوکې به يې راسره کړې وي، هغه مريم ده،هغه له ماسره ډېره مينه لري،زه ورته تر هرچا ډېر ګران يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ورځې يې زنګ ورته ونه واهه زړه يې نه صبرېده،درېيمه ورځ هغې زنګ ورته وواهه خوده ځواب ورنکړ،هغې بار بار هڅه وکړه خو ده ويل بس دی نوره دې نه غواړم.

اخر يې ډېر په تنګ کړ،فون يې ورباندې اوکې کړ، له هلوسره يې په کړس وخندل،خونن يې خندادپنځومياشتومخالفه اوبل شان وه،حيران يې کړ،ددې لپاره چې ځان اوس هم غوصه اوورنه خفه وښايي،غوسه شو ورته.

ـغلې شه نوره خدای ته وګوره ماهېرکړه،ته مانوره هېره کړې يې.

مريم وويل: هيله کوم اکرامه ! ته ولې داسې کم حوصله يې،زه خوبه ځان له تانه قربان کړم،ته خوزما روح يې ،څنګه دې هېرکړم،دادی هرڅه درته وايم،هيله کوم يوځل خويې دويلو چانس راکړه.

اکرام چې همدايې غوښتل ورته وويل هرڅه چې وايې ووايه ځکه نور نه غواړم ستا دا فرېبکاره اواز واورم.

ـ وګوره اکرامه،زما نوم مريم نه بلکې (زينت) ده،اوهيله کوم ته له مانه په دې مه خفه کېږه،تاته معلومه ده چې اوس وخت ډېرخراب دی،اوداسې دزړه مينه کوونکي اشخاص ډېرکم او په سختۍ پيدا کېږي،نو ځکه ما داسې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خو زه به څنګه په تا باور وکړم،تاخوزما ټولې هیلې مړې کړې،زه دې مړ کړم،ستالپاره زما احساس ختم شو،تاخو لماسره ډېره لويه دوکه وکړه ،زينت ورته وويل وګوره ګرانه ! دا دوکه نده،ته زماخوښ يې،زه له تاسره مينه کوم،دزړه مينه درسره کوم،ماله نوروخلکوسره هم خبرې کړي دي خو قسم کوم ،چې يوه ته مې هم دمينې اوياساعت تېرولوپه نيت زنګ ندی وهلی اونه مې هم دا چانس چاته ورکړی دی،ما دلته ډېرو راډيوګانوته په بېلابېلو پرګرانونوکې زنګونه وهلي او له چلونکوسره يې ما خبرې کړي ،خوهغه خبرې تنها په پروګرام کې د سندرې غوښتنې،اوياهم کوم فرمايش پورې محدود دی،که باور نه کوې کومې خبرې چې ما له راډيوګانو سره کړي دي ټولې راسره ثبت دي،که غواړې زه يې په تا داورېدلوکې کومه ستونزه نلرم،هر وخت چې وايې زه اماده يې چې تاته يې واوروم،خو داسې هېڅ نشته چې ستا زړه دې په ما غل شي.

اکرام هم ورته وويل سمه ده زه غواړم ستا ټولې خبرې واورم کومې چې تا په راډيوکې له هلکانو سره کړي دي اوڅه دې ويلي دي،نجلۍ ورسره ومنله،سمه ده وايه د چاپه لاس يې درته واستوم او ځای راته وښايه،اکرام ورته وويل سمه ده زه بيا درته وايم.

هلک له ځانسره کرل ريبل پيبل کړل،ښه نو اوس څه وکړم،په دې جلۍ بياهم باور وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې کې وو چې مبایل ته یې زنګ راغی،نه یې اوکې کاوه،زړه یې نه کېده چې خبرې ورسره وکړي،شمېره نابلده وه،بنده شوه،بیا یې یې زنګ وواهه ده هم اوکې کړ، د یوه نړیوال ټلوېزیوني چینل په سهارنۍ خپرونه کې چې په ژوندۍ بڼه نشرېده،اکرام ته دګډون بلنه ورکړ شوه، دخپرونې دپرډ یوسرلخوا موضوع روښانه شوه،چې سبا به پرې خبرې کوي،اکرام هم دورتللو ژمنه وکړه.

دشپې لخوا یې زینت ته ټېلیفون وکړ،خو دهغې شمېره بنده وه،مجبور شو چې پیغام ورته پرېږدي،په پیغام کې یې ورته ولیکل:

- سلام یو خوستا شمېره په دې ورځوکې ډېره بنده وي،خیر په هرحال،که غواړې چې ما ووینې نو سباسهار له اوونیموبجوتر اتو پورې (S)ټلوېزیون خپرونه وګوره،ددې په خاطر مې درته وویل چې بیابه رانه ګیله کوې چې یوځل خوبه دې خبره کړې وم، دادی ماخپل مسؤولیت اداکړ.

سباچې زینت له خوبه پاڅېدلې وه،خپل موبایل یې کتلی و،ګوري چې خاموش دی،ژر یې خلاص کړی و،داکرام پیغام یې ولوست،چې اوونیمې بجې په ټلوېزیون کې مېلمه دی.

اکرام خپرونې ته دتللو اماده ګي نیوله چې موبایل ته یې زنګ راغی، بې له کتلو یې اوکې کړ.

بلې !بلې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار پخیر ته مېلمه يې که ټوکې کوې ؟

نه ټوکې نه کوم رښتيا وايم اوس روان يم.

ښه سمه ده زه له همدا اوس نه (S) چينل نيسم.

ريموټ په خپله ولکه کې اخلم.

زينت ډېره خوشحاله برېښېده، ځکه هغې نن خپل معشوق دلومړي ځل لپاره دټي وي په شيشه ليده، دهغې زړه بې واره ټوپونه وهل، هغې کوټه کې ناسته وه، چې دې به پکې هروخت مطالعه کوله، خو په دې کوټه کې ټي وي هم شته.

کله چې اوونيمي بجې شوې،دخپرونې کوربه دخپرونې دابرخه ،موضوع اومېلمه معرفي کړل،دزينت دواړه سترګې دټي وي پر سکرين نښتې وې چې اکرام پکې راښکاره شو ،دکوربه لخوا ورته ښه راغلاست وويل شو ، ده هم په خپل وارسره له کوربه او ليدونکيوسره سهار پخير وکړ،زياته يې کړه،خپل سلامونه تاسو ته ،دټلوېزيون ليدونکيو اوپه خاصه توګه هغو ليدونکيوته چې همدا اوس زموږ خپرونه ګوري وړاندې کوم.

په زينت نودې خبرې داسې اغېزه وکړه لکه يواځې او يواځې يې چې همدا ياده کړې وي،له ډېرې خوښۍ يې يوځل له ټلوېزيون نه غېږه را چاپېره کړه،اکرام يې په تلوېزيون کې دننه څوځله ښکل کړ،کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپرونه خلاصه شوه، ببرون ته راووت،فون يې روښانه کړ،له روښانه کېدو سره د زينت زنګ راغی، سلام کلام نه وروسته يې ورته وويل ماشاء الله ګرانه ماويل که ته،يو ائې په موبايل کې دومره زړور او با جرئته يې،ته خو په تلويزيون کې هم دبلبل پشان غږېدې.

اکرام ورته وويل بس کړه بس اوس مې د بر صفتونه مه کوه، داراته ووايه چې زماله بدرنګې قوارې خوونه وېرېدې؟

نه غلی شه اکرامه! ولې به بدرنګه يې،انسان هېڅکله هم نشي بدرنګه کېدای او بيا زمادزړه دنيا خوډېره دليدو وړ او ښکلې ده،پوی شوې؟اوبل دا چې ته خو په بين المللي سطحه سلکټ (انتخاب)يې.

خوای !کله چې تانه د خپرونې کوربه پوښتنه وکړه چې مينه دې کړې؟ تاورته وويل هو.

هغه ويل چاسره دې مينه کړې؟

تانو ولې زه ونه ښودلم؟

اکرام ورته وويل غلې شه لېونۍ هلته څوک دا سې نه وايي.

دزينت خودخپل معشوق دليدو نسبي ارمان پوره شو ،مګر داکرام زړه خو هماغه شان دزينت دليدو لپاره تږی وو ،چې کله به داګل په سترګوووينې،ددې تلوسې ترڅنګ په هغې د بې باورۍ فضا هم يوڅه ځواکمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ زينت دښوونځي په کتابخانه کې له خپلې يوې ټولګۍ والې سره دکتابونو په ليدو بوخته وه، چې ټولګي والې يې وويل:

اوهووو !! زينت ځومره په زړه پورې کتاب مې پيداکړ،ډېرې ښې کيسې دې پکې،ای ته پوهېږې دکيسو عنوانونه يې ډېرجالب دي.

زينت چې تر دې دمه بلې الماری کې دکتابونوپه کتلوبوخته وه،له هغې يې پوښتنه وکړه،څنګه کتاب دی نوم يې څه دی او ليکوال يې څوک دی؟

هغې ورته وويل ليکوال يې اکرام دی او... دلته زينت دهغې خبره ونيوله، څه اکرام !!!؟؟

ملګرې يې په هيجاني ډول وويل هو ولې؟

همداسې ته راکړه چې زه يې هم ګورم.

هغې کتاب ورکړ مخ اوښتې يې وکوت دکتاب پرشا داکرام يوعکس او ژوند ليک کښل شوی وو،زينت هېڅ باور نشو کولای ،خپلې ټولګي والې ته يې وويل داکتاب خو نن زه له ځانسره وړم، همداسې يې وکړل،کتاب يې ځانسره کورته يوړ،يوڅه يې لوستی ووچې اکرام ته يې دشپې لخوا زنګ وواهه،هغه چې اوکې کړ.

- ښه ښه نو ستا کتاب هم چاپ شوی دی،اوتا ماته هېڅ هم تر اوسه ندي ويلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالمانه دومره لویه خبره پته کړېوه ،اوس باید جریمه ورکړي.

ـ ښه سمه ده جریمه درکوم خو ،،،،،، حیران و چې په جریمه کې څه ورکړي،ځکه اکرام لپاره اوس اعتماد کول ډېر سخت وو ،حیران وو چې څنګه شي ته غاړه کېږدي چې له زنیت څخه دده ګټه پکې ډېره وي .

بلاخره یې پرېکړه وکړه اوپه ټیلیفون کې یې ترڅلوېښت دقیقو خبرو وروسته ورته وویل چې داځل جلال اباد ته درشم غواړم تاهم وګورم.

نجلۍ ټکنۍ شوه څنګه به درسره وګورم،تاته خو د پښتنو رسمونه معلوم دي چې څومره سخت دي، زه هېڅکله یواځې له کوره نه یم وتلې،دولس کاله ښوونځی مې په داسې حال کې ویلی چې پلار مې راته ډرېور نیولی وو،سهار به یې له کوره په موټر کې کېنولو ،دمکتب دروازه کې به یې ښکته کړو اوغرمه به یې له مکتب څخه راپورته اوپه کور کې ښکته کړو ،همداسې نوروځایونو ته هم کله تنها نه یم تللې حتماً مې خور یا ورېندارګانې راسره وي،نو اوس ته وایه چې زه څنګه له تاسره وګورم؟داسې نه چې زه نه غواړم تاووینم، بلکې کولی نشم،هره شېبه مې ستا لیدوته زړه کېږي،خوڅه وکړم چې وخت،حالات دې رانه لرې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل ،هغه زمانه بلکې ستا مشکل دی،زه یوائې دومره پوهېږم چې داخل باید له تاسره وګورم، هرڅنګه چې وي. دجلۍ ژبه غوټه شوه.

هغه نو څڅڅ څنګه به شي؟

اکرامه ! ته خوماته داسې سخت سخت شرطونه وړاندې کوې چې دپوره کولو توان یې زه په دې کمزوري زړه کې نه وینم.

اکرام ورته وویل زه نه پوهېږم بس خلاصه مې کړه درته پوهه شوې؟

دهغې اواز بند شو ،ده وربانديې څو ناري وکړې.

زينت !هلو اوري زينت !؟خوله هغې خوا ځواب نه راته پوه شو چې خبرې ترې هېرې شوې.

ښه نو اوس دخدای پامان زه هم کار لرم بیا به خبرې وکړو.

شل پنځه ویشت دقیقې وروسته زینت بیا زنګ وواهه،په دې خاطر چې اکرام له خپلې کړې خبرې وګرځوي.

ـ ګوره اکرامه !هيله کوم ته داسې مه وايه زه به له ډېرو تشويشونو مړه شم، ته ولې له ماڅخه دهغه مضمون،ازموینه اخلې چې مايې لا پاڼه هم نده بېرته کړې؟

اکرام ورغبرګه کړه، ګرانې ژوند ټول امتحان دی، اویوائې دازموینې لپاره باید درس ونه وایو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ويل خو ، اكرام يې خبره قطع كړه.

ـ خومو نشته، كه نورې خبرې لرې مهرباني وكړه او كه نه وي نو زما د درتلو انتظار كوه، انشاء الله په راتلونكې اوونۍ كې درځم.

اوففف اكرامه ! ولې مې زړه چوې؟

دفون د قطع كولو په وخت كې اكرام ته ورياد شول چې نن خو مې قرض هم ترې وانه خيست.

له ډېره وخت راهيسې دادهغې دنده وه چې دخداى پامانۍ په وخت كې به هره ورځ اكرام ته ۳ ځلې I love you وايې.

ژر يې پرې اواز وكړ:زما قرض خوراكړه.

ـ نشته، نن يې هېڅ نه دركوم ته ماته څه ډول خبرې كوې.

ـ وګوره هغه خبرې نودې پورې څه اړه لري،ووايه ژر كوه كه يې ونه وايې نوبيا كار خوند نه راكوي او ټوله ورځ درته مزاحمت كوم.

زينت وويل نن مې زړه ډېر خفه دى ، نه شم ويلې.

خو اكرام جدي و ،بس چې وه يې نه وايې زه هم موبايل نه بندوم او خبرې هم نه درسره كوم.

ـ يو خو ته څومره شله يې اكرامه !

ـ ښه هه I love you,I love you,I love you اموړ شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوهو نو دومره چالاکه؟

ـ بس هو !

فون یې بندکړ،اکرام له ځانسره وخندل، دهغې دې نازونو به دېر خوندورکاوه.

دا اوونۍ هم تېره شوه، د اکرام دتللو وخت را ورسېد ،خوله هماغې ورځې یې زینت سره خبرې ډېرې نه کېدې،شاید دلیل یې هم همدا وو چې اکرام ورته دلیدوشرط ایښی وو ، نو ځکه به یې ډېرکله خبروته زړه نه ښه کاوه،که ده به ورته فون وکړ ډېرې بهانې به یې کولې، کله به یې مېلمانه یادول اوکه بله یې ویل ناروغه یم ،هغه هم دمسج له لیارې.

ماسپښین اکرام دکور په لور وخوځېد ،دهغوی کورته له کابل څخه زیات اوکم ۱۵۰کیلومټره لاره وه،دشپې ناوخته کورته ورسېد ،سباورځ یې له کورنۍ او ځینو دوستانوسره تېره کړه،په دې ورځ یې هېڅ زنګ ورته ونه واهه دشپې یې غوښتل خبرې ورسره وکړ خو مېلمانه راغلل ،تر ناوخته اکرام له هغوی سره ناست و ،له زینت سره یې خبرې ونه شوې.

شپه تېره شوه سهار یې ورته فون وکړ شمېره یې بنده وه،څوځله یې ډایل کړه خو هماغه یو ځواب یې ترلاسه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کومه شمېره چې تاسو غواړئ اړیکه ورسره ټینګه کړئ،له ساحې څخه وتلې او یا ګل دی.

ډېر په قهر شو.

- ښه نوته اوس دې جلۍ ته وګوره چې ماسره داسې دوکې کوې،زما خو له اول نه په دې زړه غل و ، خیر زه هم ورته نه یم معلوم،تراوسه دې زما مینه لېدلې وه ،قهریې ندی لیدلی،زه به هم ورسره پوه شم،یوځل زه له دې سره خبرې وکړم،دا اوس دومره لویه ښځه شوه چې موبایل بندوي.

له ډېرې غوسې ورته کور خوند نه ورکاوه،داورځ یې هم په کور کې تېره شوه، بېرون ته هم ونه ووت، په سبایې بېرته دوظیفې په لور وخوځېد.

کابل ته چې ورسېد ، مسج ورته راغی،چې خلاص یې کړ،لیکلي وو:

اکرام جانه ! زه پوهېږم چې ته به ماته ډېر زیات غوسه یې اوته په حقه یې،ځکه داد دوه زړونو خبره وه، او زړونه په اعتماد سره لاسته راتلای شي،خو قسم کوم چې زما حالات ماته ددې اجازه نه راکوي، زه یوه لحظه هم یواځې له کوره بیرون نه شم وتلای، ګرانه !تاته زما پلار او ورونه معلوم ندي،زما دې ستاپه مینه قسم وي په هماغه شېبه مې وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پوهېږي !ستالپاره ما دادرې شپې خوب ندی، کړی،ستا پرکتاب ستا لګېدلی انځور مې په خپلو اوښکو څوځو ځله ووینځه،هغه هم رانه خفه وو د تېرپشان یې راسره خبرې نه کولې، خوته ووایه جانه چې ماڅه کړي وای؟

داکرام غوصه نوره هم زیاته شوه، هېڅ ځواب یې ورنکړ.

له ځانسره یې وویل دا اوس غواړي چې په دې ماوغولوي زه ورته ماشوم ښکارم،خبره نده چې اکرام ددې پشان نجونې ترسیندپورې تېرې بیایي هلته اوبه هم ورته ښیي خو بېرته یې په وچو شونډو راولي،خیر زه به ستا خوښ شم.

بل مسج یې هم ورته را واستوه، هیله کوم اکرام !ماته یوزنګ ووهه ،زه جرئت نه شم کولای، غواړم خبرې درسره وکړم.

بیایې هم ځواب ورنکړ،په غوصه کې وو ویل یې هسې نه داسې څه یې له خولې ووځي چې په اینده ژوند یې بده اغېزه وکړي.

اخر یې چې تنګ کړ،ده هم په پیغام کې ورته ولیکل.

ــزه مصروف یم.

خوهغه نه قراره کېده، همداسې مسجونه یې استول،هیله کوم هیله کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوف اکرامه! ته ولې نه پوهېږې زما موبایل کې کارت نشته،کنه ستاپشان کنجوسه نه یم،اوس ماشومان هم نشته چې دوکان ته یې ولېږم او کارت راته راوړي،زنګ راته ووهه،دقیقې دې شمار کړه،چې هرڅو شوې،پیسې یې واخله او یابه دې کله په کارت په دې دمخ وولم.

سبایې په دفتر کې جلسه وه،اکرام ګډون والوته خبرې کولې،ټولوته یې وویل هیله کوم،موبایلونه مو دجلسې تر پایه خاموش کړئ،چې دخبروپه منځ کې ټولوته مزاحمت کوي،په همدې وخت کې داکرام جېب کې دموبایل اواز پورته شو،ډېره بده اغېزه یې ورباندې وکړه،هېڅ یې ونه کاته چې دچاشمېره،همداسې یې په ډېره غوسه سره تنې زور ونیوله ترڅو مبایل بند شو.

بخښنه یې وغوښته اوپه خبرویې پیل وکړ، کله چې جلسه خلاصه شوه، فون یې روښانه کړ، ډېر زنګونه ورته راغلي وو چې تر نیمایي زیات یې دزینت ول،مسجونه یې هم ډېر استولي وو.

اکرام ورته زنګ وواهه،له اوکې کولو سره زینت ورته وویل:

قاضي صیب خدای مې دې ستاله فیصلو وساتي،داته څه کوې، زما خودې نور زړه وچوه، همداسې ځوک کوي؟

اکرام ورغبرګه کړه ،نه !داسې ځوک کوي لکه تاچې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ای اکرامه ! هیله کوم،داسې مه وایه ته اوس هم راته غوصه یې؟ ګوره تاته خو ما اول کې ویلي چې زه ستاله غوسې ډېره وېرېږم،خیر دی، دغوسې مود کې خبرې مه راسره کوه،کنه ته به راته خبرې کوې اوزه به له وېرې مړه یم.

نه زینت تا زه ډېر زیات خفه کړی یم،زه به هېڅکله تاونه بخښم،ته پوهېږې،زما ډېرې هیلې دې تر خاورولاندې کړې او په تا زه تر اوسه هم پوره باور نه شم کولای.

ای لېونیه ! بس کړه کنه !ته ولې نه پوهېږې؟

ایا ستا دا اخر ځل راتګ شو،کورته اونو بیا هېڅکله هم نه راځې؟

دزینت په دې خبره کې ورته ډېرې هیلې وځلېدې، ځان یې غلی کړ، موبایل یې ښه غوږ ته نږدې کړ،ته صبر چې نور څه وایي.

ته ساده کېږه مه، خدای پاک مهربان دی، هرڅه به سم شي، زه خوستاپه مینه مړه یم،ددنیا هېڅ قدرت هم زما مخه نشي نیولای، هغه دې نه د ي اورېدلي چې عاشق ړوند وي؟

خو ګوره ته ډېر تلوار مه کوه، په دې کې به مو خیر وي، نن د زینت خبرې دتېروشویوهرې ورځې نه مخالفې وې،سم لکه نن یې چې همدا درس ویلی وي، داسې خوږې خبرې یې ورته کولې چې دی یې له ځانسره واخست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوناڅاپه يې فکر بدل شو،هلکه اکرامه داجلۍ خوبه هسې ستا دخوشحاله کولو او غولولو لپاره داسې خبرې نه کوي؟

زه خو وايم چې دې به له ځانسره فکر کړی وي چې راشه چل وربانديې وکړه خدای خبر دی چې دی به بيا کله کورته راځي تمه ورکړه، چې راشي بيابه کوم چل ورسره وکړې.

ـ نه نه زه يې نه منم ته اوس غواړې هسې ما خوشحاله کړې، هغه دې ندي اوريدلي؟

لمونځ چې قضاشي بيا اداشي

نه اداکيږي قضاشوي ديدنونه

ـ وګوره اکرامه ته ولې داسې وايې،هيڅکله په ژوند کې ناهيلی کيږه مه چې ګناه لري، زما په دې ژوند کې نور څوک دي، ته خو زما لومړۍ او وروستۍ مينه يې نوزه څنګه له تاسره داسې کولای شم، او ګوره بيا داسې ونه وايې ښه !

چې درنه خفه کيږم، زه دهغو نجونو له جملې څخه نه يم چې ټولې له چل او چل بازۍ نه ډکې وي،هلکانوته دوکې ورکوي ايا تاته زه په دومره وخت کې معلومه نشوم؟

کله کله خو راته وايې چې زه انسان په پنځو دقيقو کې پيژنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه درې اوونۍ همداسې تېرې شوې، اکرام ته بیاځه کار ددفتر لخوا پیدا شو او باید جلا ل اباد ته تللی وای دوه ورځو کې باید خپل کار خلاص کړي او بېرته مرکز ته راشي.

په دفتر کې یې څه بهانې وکړې او یوه ورځ یې نور هم ورباندې زیاته ومنله، همداچې دفتر نه ووت، له خپلې کورنۍ څخه یې هم مخکې زینت ته زنګ وواهه.

- جلۍ ! زه جلال اباد ته در روان یم، ګوره که داځلي دې راته بهانه وکړه، په هماغه شېبه دې نمبر ډېلېټ کوم، جلۍ هکه پکه شوه، چې داځه اوري.

ښه سمه ده جان ! ځان به درنه ځار کړم خوتادې الله راولي، داکرام په زړه دخوښۍ ساړه ننوتل، هېڅ پوی نه شوچې جلا ل اباد ته څنګه ورسېده.

هلته له رسېدو سره یې بیا زنګ ورته وواهه، خوورته یې وویل زه دلته کار لرم او ل باید کارونه خلاص کړم، زه اوته به دریمه ورځ ګورو، ته دې پلان جوړ کړه.

زینت ورته وویل ښه نو کوم ځای کې څه وخت او څنګه ګورو ؟

ده ورته وویل وخت او ځای ته وښاکه، هرځای چې تاته اسانه ښکاري، په شوخۍ یې ورته وویل زه خوستاسو کورته هم درتللی شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شه اکرامه !زه دې لکه چې ژوندی، نه یمه خوښه چې دلته راځې.

بیایې ورسره شوخي وکړه:

ـ دزړه سره اوربدلي مې دي چې د خپلې معشوقې د ورونو او پلار له لاسه وهل خوړل ډېر خوند کوي،نو پرېږده چې دا خوند خو د اول ځل لپاره وڅکم.

دواړو وخندل،زینت وویل وګوره شوخک ته.

ښه ووایه چې چېرې زما دابدرنګه قواره ګوري؟

خومادرته وویل چې هرځای تاته اسانه وي.

نه ته یې ووایه.

ښه سمه ده بیا به زما دملګري په دفتر کې سره وګورو.

څه؟ ستادملګري په دفترکې !هغه به څه وایي؟

ولې څه به وایي ته بېغمه شه، هېڅ به نه وایي زه وربانديې پوره باور لرم.

که هغه درنه زما په اړه پوښتنه وکړي چې داڅوک ده نوته به ورته څه وایې؟

ته غم مکوه هغه له مانه دومره پوښتنې نه کوي، اوکه ویې هم کړي نو بیا ماته دخبرو هنر یاد دی، ورته وایم چې دا مې همکاره ده اولته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپلودوستانو کره راغلې ده ماورڅخه هیله وکړه چې یوځل راسره وګوري.

سمه ده ځنګه چې ته وایې خو ماته دعاکوه چې په بهانه جوړولوکې دلومړي ځل لپاره بریالۍ شم، اوله کوره هم دداسې یو ځا دلیدولپاره ورشم، چې یواځې دزړه رشته مې ورسره شته،او دلسګونوکلیومټره لرې واټن څخه یواځې ما لیدلی دی.

په دې ورځ اکرام ځینې کارونه وکړل،خپل کورته ولاړ لس بجې وې چې له دفتر نه یې ورته رنګ ووهه.

هلکه اکرامه ته دیوه رسمي سفر لپاره ددفترلخوا سلکټ(انتخاب) شوی یې اوباید ترکیې ته ولاړ شې سهار چې څومره وخته کېږي ځان راورسوه،ترڅودلته دپاسپورټ او ویزې کارونه خلاص کړې چې یواځې درې ورځې لرې.

له ځانسره په غوصه شو،خدای دې ببخ ددفتر هم وباسي او دترکیې هم.

په تندر یې وهم خو کوم بل څوک به یې انتخاب کړی وای کنه، ایا په دې دفتر کې یواځې همدا زه یم چې ښکته مې هم ځغلوي او بره هم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزینت دلید ولپاره یې غوښتل دفتر ته زنګ ووهي او ورته ووايي چې زه نه ځمه کوم بل ځوک وټاکئ بیا یې ویل خو په بل چا به دومره اعتماد نلري کنه.

حیران پاتې وو ،چې داڅه وشول، جلال اباد ته ناڅاپي راتګ،دلته کارونه په بېړه کول،له زینت سره دملاقات ژمنه،ترکیې ته تلل،اکرامه !داخوب دی که حقیقت؟

په کور کې یې هېڅ ونه ویل سهار چې لمانځه ته پورته شو ،کورنۍ ته یې وویل چې دی باید بېرته ولاړ شي،دشپې یې ورته فون کړی وو ،اوامکان لري چې دوه ورځې ورسته ترکیې ته سفر ولري.

هغوی هم ټول حیران شول،داته څه وايې !؟

خوقناعت یې ورکړ،سړک ته ور ښکته شو ، ددوی منطقه داسې ځای دی چې دکابل جلال اباد عمومي سړک یې په منځ کې تېرشوی دی اوبل دا چې ددوی کور له سړک څخه نژدې درې سوه متره فاصله کې و.

اکرام چې سړک ته راووت نو دریم موټر ورته ودرېده، دکرایې خبره یې ورسره وکړه او وروخوت.

هغه عادت درلود ،چې هر سهار له لمانځه ورسته به ویده کېده، که څه هم ښه عادت یې نه وو ، خو بیا هم اوس همداسې اموخته شوی وو ، نو دموټر د څلور پنځه کیلومتره مزل وروسته خوب وړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا چې خوب وړی وو ، نو په خوب کې له زينت سره يوې رنګينې او سرسبزه نړۍ ته د سيل او چکر په نيت ورننوت،کوم ډول انځور يې چې دهغې لپاره په ذهن کې جوړ کړی وو نو هماغه انجلۍ يې له لاسه نيولې او په شريکه يې يوه ښکلې سندره د نريو روانو اوبو په منځ کې زمزمه کوله،شاو خوا شنې لوړې او پاڼورې ونې ولاړې وي،له هرې خوا معطره اوخوشګواره هوا راتلله،ده به په زنيت او زينت به په ده اوبه شيندلې،هغه هم حيران وو چې داځای دلته له کومه شو،له ځانسره يې ويل چې داخو افغانستان ندی، نوبيا دابه کوم هېواد وي او دلته زينت له کومه شوه؟

ځان يې ډېرې نېکبخته احساسوه،له هغې سره يې په دې نوې نړۍ کې دمينې او خلوت کيسې کولې،کله چې به يې ډېره شوخي ورسره وکړه زينت به لاس ترې خوشې کړ،منډه به يې کړه ببرته به يې په ناز او کرشمو د اکرام په طرف نازک قدمونه واخستل رابه غلله مخې ته به يې کېښناستله او ورته به يې ويل؟

-ای ته ولې ما هره ورځ دلته نه راولې؟

زما خو په کور کې زړه ډېر تنګ شوی دی،هله ژر کوه ژمنه راسره وکړه چې نوره به مې هر وخت راولې،دلاس پړک هم وکړه.

اکرام دمينې په سمندر کې دومره عُمق ته ښکته شوی وو چې ورڅخه راوتل يې ډېر اسان نه ول،دزينت ښکلي او حسين رُخسار داسې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو جلووکې له ځانسره جذب کړی وو چې خبرې،یې ورنه هېرې کړې وې،زینت ورته خبرې کولې خوده یې یوائځې مخ او سترګوته کتل.

اخر یې سر ورته په زنګون کېښود.

ښه نو اوس څومره راته ګورې بس دی کنه خبرې راسره وکړه.

خواکرام بیاهم دهغې خبرې نه اورېدې،دومره مصروف ولکه څوک چې دېر یو جالب او دلیدو وړ فلم دټلوېزیون په پرده ګورې او دلوبغاړو حرکات څارې همداسې یې په مخ کې ورک وو ،زینت ته الله پاک یوبل ډول جوړښت ورکړی و.

ډېروخت وروسته یې لاس اوچت کړ او داکرام په مخ یې کېښود ،په مینه ناک انداز یې ورته وویل:

اکرامه !

ته ولې لماسره خبرې نه کوې؟

هغه بیاهم هماغه حالت کې و ،چې زینت ورته جړک ورکړ.

اکراااامه !

اکرام لکه وېرېدلی چې وي ژر یې په مخ لاس راکاږه، او دهغې په وېښتانو یې لاس کش کړ،ګرانې خبرې درسره کوم،ته خو لږ صبروکړه چې زه خودرته په کتلو موړ شم،بیابه ویل هم وکړم خو ته ولې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ناڅاپه په ماباندې غږ کوې ودې وبرولم،له دې سره زینت دمستې اسپې پشان شنها وکړه او له خندا یې ټول ځان رپېده اکرام یې په سینه کې په سوک وواهه،ورته ویې ویل:

نو زه څه خبره وم چې ته دومره ډارن یې ،له دې سره دواړو بیا ښه زیاټ وخندل اکرام بیا دهغې سترګوته کتل ورته ویې ویل:
زینت ! ته په واقعیت سره ډېره ښکلې یې.

زینت له خوږې موسکا سره پوزه مونجه کړه په غرور یې وویل:

کاش چې زه همدومره ښکلې خو وای.

اکرام ورته وویل:

ـ لېونۍ ته څه خبره یې زه خو وایم چې هسې خلک وایي چې په نړۍ کې تر یوسف (ع) نورڅوک ډېر ښایسته نه شته.

خوزه بیا وایم چې په نړۍ کې به ترتا بل څوک ښکلی نه وي،ته دنړۍ دټولو ښکلیو سرداره یې.

ـ غلی شه اکرامه،اوس ریشخند مه راباندې کوه.

دهغې له دې خبرې سره یې لاسونه ترې چاپېرکړل،دومره ټینګه یې ونیوله چې رپ یې هم نشو ورنه خوړلی،په سترګو یې ورته لاس کېښود او په شونډو یې خوله ورښکته کړه،زینت ،وربرډېده ،دهغه تر ورغوي لاندې یې سترګې سره وزبېښلې ، خو داکرام ممانعت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونکړ، همدا چې شونډې يې دهغې له نازکو شونډو سره ولګېدې يو وېروونکي درز يې دمينې په نړۍ قيامت برپا کړ.

رنګينه دنيا ،ښکلې نظارې،په ښکليواو نازکو لباسونوکې تنکۍ زينت داهرڅه يې ورڅخه واخستل.

نور نواکرام پوی شوی نه دی، چې څه وشول اوپه کوم ځای کې دی.

له دې وروسته نو يوې بلې نړۍ ته ور داخل شو، چې هلته په رښتيا يو قيامت وو ،دمخلوقاتو هېڅ اندازه نه کېده، جنت اودوزخ دواړه ورته ښکاره کېدل،رښتيا هم ټول خلک له ډېره هيبته تر ستوني په خولوکې ډوب ول،ديوه هم په ځان کې لباسونه نه ول،خو يوه هم دبل شرمګاه ته نه کتل،په دې نړۍ کې،داسې ځورونکي حالت سره اکرام مخ شو ،چې څوځوځله يې مړ اوبېرته ژوندی کړ.

خوکله هم اکرام سره دحساب کتاب کولونوبت ورنغی،دی لکه دنورو لايتناهي مخلوقاتوپه څېر له هيبته په زړه چاودون کې ولاړ وو،چې اوس به يې نوبت راځي ، اوس به راځي خو هغه وخت هېڅ رانغی،په دومره مخلوقاتوکې اکرام ډېر ناهيلی وواوبايد همداسې وای،ځکه چې هلته ځان په ځان سودا ده،ورور دورور له پېژنګلوی څخه انکار کوي او پلار دځوی،څوځوځله يې د تېښتې هڅه وکړه،منډې به يې واخستې ،خوکه هرڅومره مزل به يې وکړ،بيابه هم دحشرله ميدان څخه نه شو وتلی،منډو ،تړړو او هلو ځلو يې هېڅ ځای نه نيوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت داهرڅه په اتومات ډول بدل شول،فکر کېږي چې اکرام به سترګې غړولي وي،خولاهم مطمئین نه وو ،بیاورته ټوله ننداره خوب ښکاره شوه،څوځله یې هڅه وکړه چې سترګې پرانیزي خو ناکام به شو ،خوبیایې هم خپل کوښښ جاري ساته،داځل یې سترګې تر څو ثانیوپورې غړولې ونیولې،خوبیایوبل حالت ته ورغی.

یو وخت اکرام له خپلو څوملګروسره دجمعې په ورځ دچکر په نیت له دفتر څخه ووت،ملګري یې له ننګرهار څخه راغلي ژورنالېستان ول،دوی غوښتل ښه ډېرسیلونه وکړي نو ځکه پلي ګرځېدل،یووخت په ډېره ګڼه ګوڼه کې اکرام دیوه کوڅه ډب سپي ښکار شو ،دملګرو له جملې یې یوه منډه کړه ترڅو هغه بدبخته سپي ته هم زیان ور واړوي،خو بریالی نه شو او سپي پښې سپکې کړې.

اکرام اوس هم هماغه حالت سره مخ شوی وو ،خوکله چې سپی ورپسې منډه کړه،اکرام یواوچت خېز وواهه،له بېهوښۍ راووت،ګوري چې دی په چپرکټ کې پروت اوله ده کشر ورور یې ساحل ورته ترڅنګ ولاړ دی،په یوه نااشنا ځای کې له نویوحالاتوسره تم دی.

داکرام له سترګوغړولوسره ساحل له ډېرې خوشحالۍ په داسې حال کې په مور اواز وکړ چې ژړا او خندا یې له ستوني مکس راووتل.

مورجانې !مورجانې ! اکرام په هوښ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام په فکر کې شو ، څه !؟

په هوښ راغی؟

څوک په هوښ راغی؟

زه خو له زینت سره وم.

ای ! زینت څه شوه؟

بېرته په فکر کې شو ، داڅنګه کېدای شي د هغې ښکلې اورنګینې نرۍ ښخه وتل،دقیامت ورځ لیدل،په هوښ راتلل،عجیبه ده داهرڅه لاڅه معنی لري؟

اکرام په همدې فکرونوکې وو سرېې یوې او بلې خواته ګرځاوه چې مور یې ځان ورباندې ور وغورځاوه،شکر هزاربار شکر،خدایه تانه ډېره مننه،چې ځوی دې راته بېرته را ژوندی کړ،زماخوهېڅ تمه ورته نه وه،چې بیابه ورته ووایم ځویه !ای پاکه ربه ستاډېرشکر اداکوم.

مور یې ډېربدحال کاوه،خو پلار یې چې خپله هم سلګیو نیولی وو او هڅکیو وار نه ورکاوه، هغه یې ونیوله اوداکرام ترڅنګ یې کېنوله،ورته یې وویل:

دا نور ناروغان په عذاب کېږي،ډېره په اوچت اواز غږېدا ورته ښه نده،بس دخدای پاک شکریه اداکړه چې زموږ ځوی یې بېرته زموږپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلېدلې ځولۍ کې راته واچوه،په دې وخت کې يې پلار ډېر سخت وژړل له اطاقه بهر ووت،ترڅو يې يوځل بيا مېرمنه چيغې پيل نکړي.

کله چې داکرام مور يوڅه غلې شوه اوساحل له دې ځايه بېرون ووېسته،پلار يې ورغاړې وت،او ښه ډېر يې ورته وژل،دومره يې وژړل چې بې هوښه شو،خواکرام داهرڅه يو خيال ليده،هرڅه ورته بېخي بدل بدل ښکارېدل،نه ژړا ورتلله،نه خندا،خودکورنۍ غړي اودوستان يې ليدل چې چاژړل اوچاخندل.

اکرام خبرې نه شوی کولای،کله په هوښ اوکله به بې هوښه شو،څوساعته وروسته يې مورته اوازوکړ.

ـ مورې ! ومورې !

ژرساحل ورته راغی.

ـ څه وايې؟

ـ په ماڅه شوي،داکوم ځای دی؟

ساحل ووېل، هسې لږ ژوبل شوی يې،انشاءالله اوس ښه يې.

اخوادېخوايې وکتل نورناروغان هم په چپرکټونو پراته وو،پوی شو چې دننګرهارعامې روغتيا روغتون دی،ځای يې ځکه وپېژانده،چې څوځله دمخه هم دلته ياله نورونا روغانو سره اوياهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله چې ناروغ شوی ونو راغلی و ،کله چې یې د اپنډېکس اپرېشن کړی وهم چې په هوښ راغلی همدې واټ کې و.

دهغه دتره یو کوچنی ځوی، چې موټر وهلی وو دلته ورسره څو ورځې پایواز و، اکرام ځکه له دې ماحول سره ډېر بلد اوخلک ورته اشنا اشنا په نظر ورغلل.

ساحل ته یې وویل:

ـزه کاملاً په خبره پوهېږم او ښه یم ته ووایه چې څه شوي؟

هغه ورته وویل،ډېرې خبرې درته ښې نه دي،ډاکټران غوسه کېږي وایي چې خبرې مه ورسره کوئ چې ستونزه ورته پیداکېږي،داچې ته تازه له انستېزۍ (بې هوښۍ)نه راوتی یې نو په رښتیاهم باید ډېرې خبرې ونکړې.

اکرام بیاهم نه منله،یواځې خپله خبره یې تکراروله چې،ووایه څه شوي،کنه چیغې به ووهم.

اخریې ساحل مجبورکړ چې هرڅه ورته ووایي.

ورته یې وویل:

ددوشنبې په ورځ کله چې ته کابل ته تللې،ستاسوموټر په سروبي ولسوالۍ کې ټکر وکړ،ته او دوه نور نفرېې د سروبي ولسوالۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتون کې له لومړنیو مرستو وروسته دلته راوړي وئ،چې بیا مور ته له روغتون څخه خبر راکړ شو.

ـ اوه زما خدایه داڅه اورم.

ـ ښه نو ته چې وایې مور د دوشنبې په ورځ ټکر وکړ،خیر بیا نن دڅه شي ورځ ده؟

ـ نن دجمعې ورځ ده.

ـ څه دجمعې؟

ـ هو.

ـ یعنې زما نن پنځمه ورځ ده دلته؟

ـ هو.

ـ ښه زما مبایل چېرې دی؟

ـ ساحل وویل،ستادجیب بټوه او کارتونه مورته دلته راکړل شول،خو مبایل،ستابیک اونور څه نه ول،بس غم یې مه کوه،مبایل دې اور واخلي،شکر چې ته ښه شوې.

ـ ښه نو اوس ته باید ارام وکړې،یوه خبره به هم نه کوې،ځکه بیا ډاکټران مورته غوسه کوي، ستاسرغټه ضربه خوړلې،که ته ډېرې خبرې وکړې،کېدای شي چې زیان درته ورسوي،نوهڅه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوائې ارام وکړې،که څه دې غوښتل ماته په اشارې سره وايه،زه پوهېږم هرڅه درته اماده کوم،پوی شوې؟

اکرام له ځانسره وويل:

ډاکټران خو وايي ارام وکړه،خوزما ټول ارام او سکون خودزينت په خبروکې ده ،هغه به ځنګه وي،څه به ورباندې داپېنځه ورځې تېرشوي وي،داڅه شوي زه خوحيران يم،ايا داهرڅه به رښتياوي؟

داخبره يې له ځانسره پټه وکړه،ترڅويې ساحل وانه وري. ډاکټر راغی،په سيرم کې يې ورته يو امپول ګډاو چالان يې کړ،څودقيقې وروسته يې خوب وروست،همداسې ويده شو،خوب کې يې زينت ډېره خفه او مړاوې وليده، له اکرام څخه يې ډېرې ګيلې کولې،حتی تر دې چې نه يې غوښتل خبرې ورسره وکړي،هغې ورته ويل:

تازه هېره کړې يم،ستاټولې وعدې په دروغووې،تا لماسره هېڅ وخت مينه نده کړې،هسې به دې زه غولولم.

اکرام چې څومره سوګندونه ورته وکړل،هېڅ يې راضي نه شوه کړای،په ژړا ژړا ورنه روانه شوه، که يې هرڅه ورپسې چيغې وکړې،مګر ځای يې ونه نيوه،په خوب کې يې ورپسې منډه کړه،چې په دې وخت کې راويښ شو،سريې ډېر شديد درد نيولی وو،ماغزه يې همداسې پړکېدل،اوف اوف يې پيل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاریې ډاکټر راوغوښت،هغه سیرم بند کړ،په کنول کې یې درد یوه پیچکاري تېره کړه، څوشېبې وروسته یې درد ارام شو.

درد یې چې ارام شو،ساحل ته یې وویل،هلکه ماته یو مبایل او سیمکارت واخله،خوهغه یې خبره رد کړه ویې ویل،نه هېڅکله هم نه ته دخبرو کولو اجازه نلري،ایا څوشېبې غلی نه شې پاتې کېدای؟ته وګوره دانور هم ناروغان دې کنه یواځې ته داسې یې.

یاره دوی خویوهم داسې نه کوي، څه چې ډاکټران ورته وایي دوی هماغه شان کوي.

اکرام په غوسه شو ،غلی شه!ماچې څه وویل هماغسې وکړه اوبس،زه غواړم خپلو همکارانو سره خبرې وکړم.

ساحل وویل: ته ولې نه پوهېږې؟

همکاران دې هم تېره ورځ ټول راغلي ول،هغوی خبر شوي دي،کله چې ستا فون دوه ورځې بندو، هغوی زما موبایل ته زنګ وواهه،ماورته ټول جریان وواېه،ډېر خفه ول،بیا راغلل ته یې ولیدې،ببېرته ولاړل.

خواکرام بیاهم دمبایل غوښتنه کوله،داځل نو هغه هم جدي شو.

ته ولې په خبره نه پوهېږې وایم تاته خبرې کول ښه نه دي،سر دې ډېر شدید ټپي دی آن مغزوته دې صدمه رسېدلې ،غلی شه اوکنه نه غلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي نو ډاکټرته وايم چې د ببهوښۍ پيچکاري د رته وکړي چې يوځل ارام شي.

په دې ورځ يې هم مبايل ورته وانه خست.

سباچې کله دډاکټرانو د وېزېټ (ليدنو) وخت خلاص شو،بيايې ساحل ته وويل،هلکه ماته موبايل ضرور دی ګوره.

پوی شو چې ساحل بياهم خپله پرونۍ پرېکړه له ځانسره ساتلې ده،نويې په خپلوخبروکې سست والی راوست،هيله کوم،ساحله،ته ولې نه پوهېږې،خودومره بايد پوی شې چې،موبايل ماته ډېر سکون او ارام راکولی شي.

اخر يې اړ کړ چې ورته وايې خلي،له مور اوپلاره يې پټ ورته مبايل راوړ،ور يې کړ.

کله چې يې ورته مبايل واخست،اوس ورته دخبروکولو چانس نه پيداکېږي،هره شېبه به دوه او درې نفره وسره ولاړ ول،هغه وخت ته په تمه وو چې مريضان يواځې پاتې شي اوپايوازان ټول وباسي.

همداچې ټول ووتل دزينت شمېره يې ډايله کړه،ډېر اوږود زنګ ورغی ،خو ځواب يې ورنکړ، بيا يې ډايل کړ، هغې بې ځواب ورنکړ،پوه شو چې زينت نا پېژانده شمېره نه اوکې کوي ،ژر يې ورته مسج وليکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ځواب راکړه، زینت ! زه یم اکرام.

همدا چې زینت د اکرام استول شوی مسج ولوست،فون یې ورته وکړ.

اکرام ژر اوکې کړ.

ـ بلې ګرانې !

ـ بلې جان خلک همدا سې کوې؟

زینت غوښتل د ېرڅه ووایي خو اکرام یې خبرې قطع کړې،ورته ویې ویل:

اوس د دې خبرو وخت ندی ایا ته زما له اواز نه هم نه پوهېږې چې په ما څه شوي؟

په خبره یې پوهه کړه، چې د ېرې خبرې نه شم کولای،په روغتون کې یم.

د زینت له خولې بې اختیاره چیغه ووته.

نااا !هغې اوس داهرڅه هېرکړي و چې په کور کې به څوک ورباندې شک وکړي.

ـ ولې په تا څه شوي،ژر ووایه چې زړه مې چوي،اوپه کوم روغتون کې یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر اکرام وربانديې اواز وکړ زينت ځانته متوجه اوسه چې څوک دربانديې پوی نشي.

هغې ويل ژر راته ووايه چې کوم روغتون کې يې کابل کې که جلال اباد کې؟

اکرام ورته وويل د ننګرهار د عامې روغتيا په روغتون کې يم.

زينت وويل: زه همدا اوس درځم.

اکرام ورته وويل،نه نه ته دلته مه راځه، زما ټوله کورنۍ دلته راسره ده،ستا راتګ دلته ښه ندی،ستا کورنۍ به هم دربانديې شکي شي،خو زينت اړيکه قطع کړه،اکرام حيران شو چې څه وکړي ،خوزينت ورته پيغام وليږه پکې ليکلي يې و: زه کور کې څه بهانه کوم، اوتاته ځان در رسوم،هغه ورته وليکل:

مه راځه،دا ښه نده چې ته دې دلته راشې.

خوهغې نه منله همداسې را روانه شوې وه،اکرام له ځانسره په سوچونو کې سرشو ويل يې:

زينت خوپه هره بهانه چې وه له کور راووته اوس به زما څنګ ته راشي،نو زه به خپلې کورنۍ ته څه وايم چې دانجلۍ څوک ده اوزه ورسره څه اړيکه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم یوه بهانه جوړه کړه، ساحل ته یې وویل چې د زینت په نوم یوه انجلۍ راځي، په ننګرهار کې زموږ د ولایتي دفتر کارکوونکې ده چې راغله رهنمایي ورته وکړه.

نیم ساعت ځلوېښت دقیقې به لانه وې تېرې شوې ،اکرام د وربانديې اخسته سرنوشت او پېښې په هکله په سوچونو کې دومره ژور ننوتی و چې هېڅ یې هم نه لیدل،ډېر وروسته یې د چپرکټ ښي طرف ته وکتل،ګوري چې په تور حجاب کې اوږده نرۍ نجلۍ ولاړه وه،له دواړو سترګو یې داوښکو باران او په اکرام کې یې ګنډلې وې.

په دې وخت کې یې دشاوخوا نور ناروغان دهغه چپرکټ ته متوجه ولیدل،زینت دومره په مهارت ټول ځان تر سترګو په حجاب کې پېچلی و چې پېژندل یې ډېر سخت ول،خو اکرام ډېره ژر وپېژندله،همدا چې ورویې کتل، زینت سترګې وزبېښلې او په سینه یې را پربوته،ښه ډېرېې ورته وژړل،ډېرې سلګۍ یې ووهلې، خو اواز یې په سینه او ستوني کې پټ ساته،زینت اوس په اطاق کې دادومره خلک نه لیدل.

اکرام هم ډېر وژړل ساحل ورته وویل خورې !

ډېره مه ژاړه، شکر دی اکرام اوس ښېخي ښه دی، ډېرې خبرې هم وسره ښې نه دي، خو زینت هېڅ نه غلې کېده ددې خونې ټول ناروغان اوپایوازان ورته حیران و ،چې داڅه کیسه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپرکټ خواته يې لاندې په رنګه مرمرو کېناستله اوښکې يې تويولې اکرام يې لاس په لاس کې ونيو او اواز يې پرې وکړ.

زينت !ای زينت !

داخلک به څه وايي هيله کوم غلې شه، خو هغې خپله ژړا او سلګۍ نه شوې کنټرول کولای، ښه ډېر يې وژړل، اوښکې يې وچې کړې

نور يې ورنه په بند بند ستوني پوښتنې پيل کړې.

خوساحل اکرام ته د ځواب ورکولو وخت ورنکړ، هرڅه يې ورته وويل.

زينت ډېر وخت ورسره ناسته وه.

اکرام ساحل ته وويل، ترڅو چې زينت زما خواته وي هېڅ څوک مه را پرېږده، ورته وايه ډاکټران څوک نه پرېږدي.

تر ډېرځنډ وروسته يې زينت ته وويل:

ته اوس ولاړه شه، چې کورنۍ به دې درته تشويش کوي.

زينت هم ورسره ومنله، خو هغه پخواني خماري سترګې او هفت رنګه دايره وي مخ يې خپل خواص له لاسه ورکړي و، سترګې يې داسې سرې شوې وي تابه ويل پوره لس شپې يې خوب ندی کړی، په سلګيو کې يې خدای پاماني وکړه او خپل کورته ولاړه.

اکرام څو ورځې وروسته له روغتون څه خارج شو، خپل کورته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمیاشتې په تېرېدو سره بېرته خپلې دندې ته ولاړ.

یوه ورځ اکرام په بابر بڼ کې له څوتنو ملګرو سره ناست وو، چې زینت ورته فون وکړ، خوداچې اکرام دملګرو په مخ کې اوداوخت دخبرو لپاره مناسب ونه ګاڼه نو یې ځواب ورنکړ، فون یې قطع کړ.

هغې څو زنګونه ووهل، اکرام بیاهم ځواب ورنکړ، زینت مسج ورته ولیکه، هیله کوم اکرامه !ځواب راکړه، ډېرضرور کار مې درسره دی.

خو اکرام لازمه نه ګڼله، چې په دې وخت کې دې ورسره خبرې وکړې، هغه ویل چې دشپې لخوابه په اطاق کې په ېبغمه زړه ورسره ښې ډېرې خبرې وکړي ویل یې دالېونۍ هروخت همداسې کوي کله چې ځواب ورنکړم، نوبیا سل رنګه بهانې او چلونه کوي، ترڅو ځواب ورکړم.

مازیګر چې کله خپل اطاق ته راغی زنګ یې ورته وواهه، ډېره خفه وه، ویل یې له تانه مې هېڅ داسې تمه نه لرله.

اکرام ورته وویل، خیر دی ګرانې ملګري راسره وو، خو زینت ډېره خفه وه، اخر اکرام ورته وویل بس چې ته ډېره خفه یې دادی زه درنه

بخښنه غواړم.

ـ ښه نو اوس ووایه چې څه خبره وه، خیریت خو دی کنه؟

ـ خاورې په سر خیریت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام پوی شو چې خبره خرابه ده.

- هیله کوم ووایه زما دې تشویش کړ،څه شوي ته خوبه روغه یې کنه؟په کور کې هم ټول ښه دي؟

-هو یو هم بلا ندی وهلی.

-ښه چې ټول ښه دي نو غم مه کوه هرڅه به سم شي.

زینت په قهر سره وویل،هیڅ هم نه سمیږي اکرامه !ته ولې نه پوهیږي بیګاته بیاهغوی راځي.

او داځل زه مطمینه یم چې پلار مې دستمال ورکوي، کوم شپږ واره راغلل او هرځل یواځې ستا لپاره ما انکار کړی دی.

- ته پوهیږي اکرامه ! چې زه یواځې خپلې پښتو نیولې یم،ستونی یې ژړا ونیوه ،خدای دې داپښتوهم په مرګ سپېره کړي،چې هرځل دیوچادمانع کېدو باعث کیږي.

اکرام یې خبره ونیوله نوتاخو ویل چې هغوی به بیارانشي.

اوففف اکرام ! زما خو نور هیڅ حوصله نشته خو ګوره مخکې مې هم درته ویلي او اوس یې هم درته وایم،ښه دې غوږونه خلاص کړه، که چیرې زما کوژده له عمر سره وشي، ځان وژنم.

اکرام ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره ګرانې زه پوهېږم دا ډېره سخته ده، چې ته د مور او پلار په مقابل کې ودرېږې او زه هم دومره جرئت نشم کولای چې له خپلې کورنۍ سره دا سې خبرې يادې کړم، په دې خاطر چې له زينت نه د اوس وخت لپاره ځان خلاص کړي دروغ يې ورته وويل: ځکه له ما مشر ورور مې لا کوژده نه ده کړې نو زه به څنګه هغوی ته دخپل ځان په اړه دا خبرې وکړم.

اوتاته خو معلومه ده چې پښتانه تل مشر اولاد ته واده کوي هغه هلک وي او که نجلۍ، ښه نو اوس ته ووايه چې زه څه وکړم، ايا زه له خپلې کورنۍ نه پټ درشم او بېګاته ستاد کورنۍ په وړاندې هغو خلکو ته ووايم چې زينت زما مينه او زما ښځه ده تاسو نشی کولای چې د لته په دې نيت راشئ ترڅو هغه خپله اينګور جوړه کړئ؟

ـ نه اکرامه دا سې ونکړې، زه نه غواړم چې زما کورنۍ دې بدنامه شي ځکه چې موږ په دې ځای کې ډېر لوړ نوم لرو او بل دا چې زه دا هم نه غواړم چې سبا دې خلک د تښتېدلې نوم راباندې کېږدي او ګوره ګرانه د دې هرڅه ترڅنګ زه دا هم نشم زغملی چې ستا شخصيت، عزت او نوم او نښان ته دې هم څوک په ټيټه سترګه وګوري او په ټولنه کې دې په يوه بد نوم ياد شې.

ـ ښه نو ته ووايه زه څه وکړم ته چې څه وايې زه همغه شان کوم.

ـ بس زه نه پوهېږم چې هرڅه کوې خو خبر مې کړې، موبايل يې بند کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوف خدایه داڅه په مصیبت اوښتی یم، یوپنځه زره دعاګانې خوبه يې له ځانسره کړې وي، چې ای خدایه ته خویې پلار او مور هغو خلکوته انکاري کړي خو ژر به يې له ځانسره وویل:

زه خو په ربښتیا چې احمق يې ښه ! که فرض کړو چې هغو خلکوته يې پلار انکار وکړ ایا زه له دې نجلۍ سره واده کولی شم؟

نه هېڅکله يې نشم کولای.

داچې اکرام له ولې په دې باوري وچې هغه هېڅکله له زینت سره واده نشي کولای دا یوه بله معمی وه، خو خپل زړه ته يې هم قناعت نشو ورکولی اونه يې زښت هېرولی شوه.

لاره ورنه ورکه وه، چې اوس څه وکړي.

اکرام په تعویذ ونو او بندونو ډېره عقیده نلرله، خو په دې ورځ دزینت لپاره له ماښام سره له اطاقه ووت، په دې لټه کې شو چې اوس یوڅوک پیدکړي چې له ده سره مرسته وکړي، په پوښتنو ګروېګنو يې یو تعویذ لیکونکی، پیداکړو ژر ژر يې خبره ورسره شریکه کړه، هغه ورته وویل، چې زه دې کار کوم خوپیسې دې مصرف کېږي.

اکرام ورته وویل، څومره روپۍ پرې لګېږي؟ تعویذ لیکونوکي ویل شل زره افغانۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام په سترګو تیاره زیاته شوه ، بدن یې مېږي مېږي شو ،له ځانسره یې دتعویذ لیکونکي خبره تکرار کړه.

ششش‌ل زره ! !؟

په مخ یې خوله راغله

په قهر یې تعویذ لیکونکي ته وویل:

ته د انجلۍ ولور غواړې که ماته یوتعویذ لیکې؟

ملا په سړه سینه او لویه حوصله ورته وویل:

ـ بچو !که دومره اسانه وای اوته دومره باتور یې نوبیا په ماپسې دڅه لپاره راغلی یې؟

ـ اوف خدایه پاکه ته خورحم وکړې،دانوپه کوم غم کې ایسار شوم،له ماسره خو ټولې په جېب کې دوه زره افغانۍ دي.

نا امیده دتعویذلیکونکي له څنګه پاڅېده، روان شو، تعویذ لیکونکي ورته وویل راځه مراعت به درسره وکړم،زړه مې درباندې دردکوي ځوان یې کنه له شل زور څخه کمې نه اخلم.

خیر دی ته **۱۵**زره راکړه، بیایې هم خبره ورباندې ښه ونه لګېده،ترې روان شو،نور یې نو نه غوښتل چې یوه خبره هم ور سره وکړي،له ځانسره په خبرو شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اوس دې احمق ته وګوره،زه ورته دبانک رئیس ښکاره شوم،دخلکوله مجبوریته بده استفاده کوي،ته ورک شې اوستادې تعویذ ورک شي، زه هېڅ ستاسوپه دې کاغذونو عقیده نلرم خوڅه وکړم نن ډېر مجبور یم ،اوبو اخستی یم ځکه زګ ته هم لاس اچوم،که څه هم په دې ښه پوهېږم چې دا زګ مې هېڅ دردنشي دواکولی،خو زړه مې ارام نه کوي او غواړي دخپل ځان دبچ کولو په خاطر له دېرو ستونزوسره په کلکه مقابله وکړي.

ای پاکه ربه ته خو راباندې رحم وکړه،ستاپه بنده ګانوکې خوهېڅ رحم نشته.

زه نوڅه وکړم، داخو ډېره ګرانه شوه،اوس کوم خوا لاړ شم.

له ځانسره لکه لېونی ګُرمېده اوراغلې لارې ته مخامخ شو.

چې بیایې د هغه ملا اواز واورېده، په دې سره ته هېڅکله هم نشې کولای چې خپله مینه لاسته راوړې،که هرڅومره ورپسې وکړېږي او له هغې سره ځان په غمونو او دردونوکې شریک وښیي،ته حوصله نه لري،نونشي کولای چې خپل مقصد اومنزلت ته رسېږې،خواوس په اکرام دهغو خبروهېڅ اثر نه کاوه،سم لکه دېوال ته چې لګیااوسې.

کله چې اکرام بېرته راتاو نه شو، تعویذګر وانګېرله چې مړی یې له خولې ووته،نو پسې ور روان شو،لګ لرې یې ودراوه، له مټ نه یې ونیوه، ته خوراشه ګوره داسې کار نشته چې الله ج ورته دحل لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي پيدا کړي، ته راشه زه درسره مرسته کوم خير دی يوه انه هم مه راکوه،راشه زه پوهېږم ته اوس ډېر فشار لاندې يې،فکر دې سم کار نه کوي،خدای مکړه داسې کوم کار ونکړې چې هم ستا اوهم دهغې جلۍ په زيان تمام شي.

اکرام يې له ځانسره روان کړ،خپله جادوګري او چشم بندي يې پرې وکړه،دوه درې شوېستونه او يو کاغذ يې ورکړ،ورته يې وويل:

دامې دهمدې لپاره مخکې له مخکې ليکلي دي،ډېره خواري مې ورباندې کړې ده،پوهېږم چې زموږ ټولنه له داشان ستونزوسره ډېره مخ ده،خو ګوره چې دې ته به يوائې سور پوښ نه ورکوې نور چې هر ډول وي پروانکوي،په تلوکې يې ورته وويل اوس ستا خوښه چې هرڅومره شکرانه راکوې،هغه هم ددې په خاطر وايم چې تعويذ دې اثر وکړي، کنه په خدای که به مې يوه روپۍ هم درنه اخستې وه.

دجېب دوه زره روپۍ يې ترې واخستې او درخصتولو په وخت کې يې ورته وويل،ګوره ځوانه تعويذبه په مټ پورې وتړې،او ساختونه يا شوېستونه به نن ماخوستن څلور واړه په پاکه ګياکې وسوزې انشاء الله چې هغه څه به کېږي چې ستا خوښه وي خو ګوره چې بې غوري ونکړې،کار خدای پاک کوي خو موږ اوداتعويذونه يې ورته وسيله ګرځولي يو.

ترټولو جالبه خو داوه چې اکرام بايد ولي تعويذ په مټ پورې وتړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې هېڅ خوند ورنکړ، په چټکۍ ترې روان شو، همدا چې ورسېده ساختونه یې مخې سره وسپړل او دملا خبرې یې عملي کړې.

دشپې یوولس بجې وې چې دزینت له موبایل څخه ورته پیغام راغی،همدا چې پیغام یې ولوست،موبایل ترې دځمکې په لور حرکت وکړ په ځمکه چې ولګېد ،بېټري یې یوخوا او کوور یې بلې خوا ولاړ،یوه درنه چیغه یې وکړه اوورسره ښه په اوچت اواز یې تعویذ لیکونکي ته په ښکنځلواوبدو ردو پیل وکړ،تعویذ یې هم سمدلا وشکوه لرې یې وغورځوه،ښه ډېرېې وژړل،دځنګ اطاقونوڅخه یې هم ملګري راغلل،له اکرام څخه یې دپېښې علت وپوښت خوده هېڅ نه ویل،اخر یې کمال ته چې ترټولو ورته اعمادي وو اودزړه هره خبره یې ورسره شریکوله، وویل:

زینت یې بل چاته ورکړه !

هېڅ ځمکې ځای نه ورکاوه، ټول جهان وربانديې اور شو.

ای خدایه ! ته رحم وکړې، چې زینت به په څه حال وي،هغه خوبه مړه شي،زنګ یې ورته وواهه خو ځواب یې ورنکړ، بیایې شمېره ډایل کړه، په دریم ځل فون بند شو، یوځل یې بیاښه وژړل،خوب هم نه ورته.

لکه لېونی،یوځل یې کوټېندته لاس کړ،واسکټ یې واغوست،بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم ورپسې،داسې ونه شوه،په زور وي که په رضا زينت له کوره اوباسم،بيايې دټولو لاس خلاص،زه وګورم چې څوک زما مخې ته راځي اوس نو ددې په قصه کې هم نه يم چې زموږ واده کېږي اوکنه زه دا نجلۍ د بل چا په کور کې نشم زغملی.

که زينت څه ويل اونه يې منله ،دومره به يې ووهم چې په ماکېږي،ملګرويې ورته نصيحتونه کول.

ـ اکرامه غلی شه ،څه له ځانه دې ماشوم جوړ کړی دی،دانو څه پېښې دي چې ته يې کوې،زور خودې ورسره نشته ،خپل پلاريې دی چې وريې کړه وريې کړه.

تاورته کله ويلي وو چې دالور دې ماته راکړه،کومه جرګه دې وراستولې وه اوکه هسې د هوا مرغان له خلکو اخلې؟

حوصله دې پرځای کړه،دادحل لاره نده،کومه چې تا نيولې ده،فکر ارام کړه اوس خو کار شوی دی،ستا دغه کارونه هېڅ ګټه نلري،نودانېه ده چې غلی کېنې.

دهغوی خبرو پرې يوڅه غېزه وکړه، په خپل ځای کې کېناست،ټول ملګري ورنه لاړل ،يواځې کمال ورسره پاتې شو،په دې خاطر چې داهلک څه چل ونکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه او دریمه ورځ یې زنګ ونه واهه،په څلورمه ورځ پوهنتون ته په لاره وه،چې دزینت موبایل ته زنګ ورغی،له دوه درې زنګونو تېرېدو وروسته فون اوکې شو مګر اواز بدل وو،بلې بلې بلې !خواکرام پرې غږ ونکړ،له هغې خوا اواز بیا راغبرګ شو، هرڅوک چې یاست بل وخت اړیکه ونیسئ،مور مې شفاخانه کې یو.

اکرام بیاداسې شو لکه څوک یې چې په سر ښه کلک ګذار ورکړي،دنیا پرې تاوه شوه،له دې خبرې سره یې زړه دومره په اوچت اواز درزا پیل کړه چې په خپلو غوږونو یې دا درزا داسې اورېده لکه څوک چې یې په ملا ډبوي.

څه شفاخانه !په زړه کې یې وویل لکه چې دې کم عقلې څه خاورې ایرې خوړلې.

خیر خیر یې ویل له نیمې لارې راوګرځېد،پښوکې یې زور ختم شو،زړه یې مړشو، سترګو لیدل بس کړل،یوه لوړه ودانۍ وه ترڅنګ یې کېناست،مخې ته یې یوکراچۍ ولاړه وه چې یخې اوبه اوغیر الکولي مشروبات یې پلورل اواز یې ورته وکړ.

وروره یو بوتل اوبه خوراکړه.

وبه یې وڅښلې له پښو یې مړه مړه خوله روانه شوه، تندي یې سوخت شروع کړ،ژبه یې ډېره وچېده،ښایسته څنډوروسته یې ځان کې لږ متره پیدا شو، په ډېر زور راپاڅېد ،ورو ورو روان شو، هغه لاره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ځایه یې هره ورځ په لس دقیقوکې لنډوله،نن یې په پنځه ځلو ښت دقیقوکې ووهله.

همدا چې اطاق ته ورسېده،سره لرې وربانديې راغله،بدن یې لړزه پیل کړه،یخ یې شروع شو،دوه کمپلې یې واغوستې خو زینت یې نېغه سترګوته ولاړه وه، یوځل لکه لېونی کمپلې یې له ځانه وغورځولې،پرېږده چې مړ شم،زه بدبخته.

خلک خودخپلې مینې لپاره ځان قربانوي نوماڅه وکړه،زه به هم خلکوته دخپلې مینې اوبهادرۍ کیسې کوم؟

پکارده چې زهر وخورم،زمامینه دبل چاپه نوم شوه،اوماکمپله اغوستې پروت یم،څومره لانېه ښکارم.

په بیابیایې دزینت شمېره رخ کړه خو چاځواب ورنکړ.

سبالس بجې یې پلارموبایل اوکې کړ،همدا چې بلې یې کړل،اکرام وپوهېده چې دزینت پلارسمندرخان دی،له هغې خوا بیا غږ وشو بلې څوک یاست؟

اکرام ځواب ورکړ:

السلام علیکم کاکا جانه !

وعلیکم سلام ستړی مشې،څنګه یې؟

مننه خوشحاله دې اوسې کاکا جانه،کور مو ودان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان يې ورته د زينت د همصنفۍ وروړ معرفي کړ.

زه حيدر يم د شپنې وروړ هغې راته وويل چې خورجانه يې زينت ناروغه ده، ډېر زنګونه يې ورته وهلي خو ځواب نه ورکوي.

تاسو راته ويلی شئ چې خورجانه اوس څنګه ده؟

سمندرخان ځواب ورکړ:

عزتمندشې بچی! هو دخدای فضل دی اوس رکه روغه ده، خواستراحت کې ده،ډاکټرانوورته ويلي چې ترڅوورځوبايد ارام وکړي،تاسوتشويش مه کوئ،شپنې لورته مې ووايه چې اوس يې خورکۍ ښېخي جوړه ده.

اکرام بيا وردمخه شو،زه خوېې ورته وايم مګر دايې نه مني،که کېدای شي نو يوځل به ورسره خبرې وکړي چې زه د شپنې له جنجاله خلاص شم،ددې به هم زړه صبرشي.

هو ولې نه دومره خوکولی شي چې هغې سره خبرې وکړي،زه به موبايل ورته واستوم.

اواز يې وکړ.

جلوې !وجلوې !

اخوانه دکوچنۍ ماشومې اواز راغی څه وايي بابا !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه دامبایل دې عمه ته یوسه، چې خورجانه یې ورسره خبرې کوي.

ماشومې مبایل واخست تر کوټې یې له ځانسره په وړه ژبه زمزمې کولې.

امه ! ای امه !

هه دا واخله، چادرته زنګ وهلی دی، بابامې وویل چې تاته یې راوړم.

مور یې ورسره ناسته وه ، ویې ویل دانو اوس خبرې کولی شي، خودامبایل بند کړی کنه.

مبایل زینت واخست، په غالب ګمان چې سکرین ته به یې نه وي کتلي، همداسې یې غوږ ته پورته کړی وي، په ډېر ماټېچن او له غمه ډک اواز یې وویل:

بلې سلامالیکم !بلې ستا اواز نه راځي.

مور یې ورته وویل:لورې !ته دې خبرې وکړه زه درته بېرته ژر راځم.

اکرام شکر ووېست ښه شو چې داخوولاړه.

له دېخوا اکرام پرې په ډېره ملامته ښه اواز وکړ.

زینت !تاولې داسې وکړل !؟

ایا تا دخپل ژونداوکورنۍ لپاره هېڅ فکر هم ونکړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ټکان وخوړ چې دا خو اکرام ده تشويش يې شو چې له پلار سره به يې څنګه خبرې شوې وي، په ژړا شوه، فون يې بند کړ، خو اکرام بيا ورته زنګ وواهه، له اوکې کولو سره زينت وويل:

زه اوس روغه جوړه يم، ګرانې ته تشويش مه کوه، زه درته بيا زنګ وهم. اکرام پوی شو چې بيا يې څنګ ته مور او يا کوم بل څوک را غلل.

زړه يې ښه شو، له ځانسره يې وويل شکر خدايه چې له مرګه دې وساتله، په همدې وخت کې زينت ورته مسج را واستوه، ته زنګ مه وهه، چې هره لحظه راسره خلک وي، زه خپله درته فون کوم. اکرام په دې خبرې سره نور هم ډاډه شو.

دوه درې ورځې اکرام زنګ ونه واهه او نه زينت زنګ وواهه، اخر اکرام ځان کنټرول نه شو کړای، زنګ يې ورته وواهه، خو دهغې مبايل بند و.

په سبا زينت ورته زنګ وواهه، اول يې ښه ډېر ورته وژړل بيا يې ورته وويل:

اکرامه زه خپل ځان وژنم نن وي او که سبا، دا کار به حتماً کوم خو تا نه يوه هيله کوم چې خپل ژوند په خپله طريقه پيل کړه زما په فکر کې نشي، تا ته زه په هغه مينه قسم درکوم چې له ما سره يې لرې زما په اړه به هېڅ تشويش نه کوې، دا سې وانګېره چې ما او تا هېڅ نه پېژندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ګوره ګرانې دادحل لارنده،کومه چې تا غوره کړېده، ته باید په دې پوه شې چې هرڅه په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، موږ باید تل ،یواځې دځان په اړه فکر ونکړ اودزړه خبره ونه منو،ځکه دېرو خت دزړه خبرې اوفیصلې سمې نه خېژي،هیله کوم ځان هوښیارکړه.

داکرام خبره یې قطع کړه،هو دامنم څه چې په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي،خو زه پوهېږم چې زماپه ازل کې یې څه لیکلي دي،تاته خوشحاله ژوند غواړم اوماته دمرګ اوځان وژلو لپاره دموقع په لاس راتللو دعاوې کوه اکرامه!

ـ وګوره زینت ته ځان پوی کړه،هرڅه به خدای پاک سم کړي،زه پوهېږم چې ستاپلار هېڅ وخت ستاپه زیان کار نه کوي،ستالپاره یې چې کوم څوک ټاکلی دی،ترهرڅه لومړی به یې دهغه دکورنۍ،خپل اوخپلوانوپه اړه پلټنې کړې وي،بیابه یې دهلک په اړه هراړخېزې څېړنې کړې وي.

ستاپلار اومور خوله د ي خبر نه ول چې زه ا وته مینه کوو،زه پوهېږم که اوس هم ستاپلار خبر شي چې ته له یوه بل چاسره د مینې اړیکه لرې نوهغه به ډېر خفه شي اوکېدای شي چې دخپلې پښتونولی په سبب دمرګ ترپولې ستاترڅنګه درورسېږي،نوته هڅه وکړه چې خپل پلارجان خفه نکړې،زه پوهېږم چې داډېره سخته خبره ده،خو ګوره کومواشخاصوته چې لوړ نومونه ورکول کېږي او قهرمانان یې بولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی همدومره مشقت او دردونه ګاللي اوبیایې دانومونه خپل کړي کنه داهرڅه دومره اسانه ندي.

زینت جانې !زه هېڅکله هم تانشم هېرولی،ته زما دسترګوتور یې خو اوس هېڅ نشي کېدای،هغه څه چې زما اوستاپه فایده دي هغه ستاخپلې کورنۍ ته پام کول او دهغوی دعزت ساتل دي،زه به له تاسره په هره ستونزه کې مرسته وکړم،خوته یوائې زمایوه خبره ومنه ګرانې چې هېڅ داسې کارونکړي چې خدای مکړه سبادې کورنۍ ته ستاپه سر څوک پېغور ورکړي.

داسرار اتل دنظم دوه درې کړۍ یې ورته وویلې چې:

داضروري نده نادانې چې هم ستابه کېږي

دقسمتونو فیصلې په اسمانونوشوي

اوته په ځمکه کرښه راکاږي چې دابه کېږي

زه ستادمینې نه منکر نه یم خوڅه وکړمه

خوهغې بیاهم دواړه پښې یوې موزې ته برابرې کړې وي،دهغه خبره یې نه منله.

.بس هرڅه چې وي زمانور ژوند ندی پکار،زه بې له تاپه ژوند اور

پورې کوم،نه یې غواړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ څه چې غواړم هغه مرګ دی،نور ته زما په اړه هېڅ اند ېښنه مه کوه.

بلاخره،دوه درې میاشتوکې یې هغه په دې قانع کړه چې زموږ په قسمت کې به همدا سې لیکل شوي وو.

دا چې دزینت زړه له ځانه صبر کړي په دروغویې ورته یوه ورځ وویل ماهم کوژده وکړه.

خونه یې منله ورته یې وویل:

ـ ته دروغ وایې.

اخر یې وربا ندې ومنله او قانع یې کړه چې دا خبره رښتیاده.

یوه ورځ زینت اکرام ته په ټېلیفون کې وویل،چې کابل ته دخپلې ترور کره ځي.

اکرام په دې خبره ډېر خوښ شو، ویل یې که قسمت وي کومه ورځ خوبه یې وګورم، ورته یې وویل:

ښه نوکله به راځې او رښتیا ټوکې کوې که رښتیاوایې؟

زینت ورته وویل رښتیاوایم،زه تاسره داسې ټوکې لرم؟

دواړو وخندل،بس که دخدای رضاوي اوژوندی وم نو بلې اونۍ کې درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت په رښتیابله اونۍ کابل ته لاړه،هره ورځ به یې له اکرام سره د ترور له لورګانوپټې خبرې کولې،یوه شپه یې دترور یوه لور چې مرسل نومیده په اطاق کې ورسره یوځای وه، اکرام ته یې زنګ وواهه،دټلوېزیون اوز هم پورته وو،خو ددې اواز یې سم نه شو اورېدای،اکرام ورته وویل:

ولې په جګ اواز خبرې نکوې؟

هغې ورته وویل مرسل راسره ده او ویښه ده، په خپل موبایل کې ګیم کوي ځکه په جګ اواز خبرې نه شم کولای.

په دې شپه زینت له اکرام سره څلور شپیته دقیقې خبرې په پسپکو وکړې،خوکله چې ۲۰دقیقې پوره شوې د مخابراتي شرکت لخوا په اتومات ډول اړیکه قطع شوه ،بیایې زنګ وواهه خو زینت ۴ دقیقې پس ورته وویل:

اکرامه ! لږ صبروکړه چې کمپلې لاندې نور په خولو خیشته پیشته شوم،ساه مې هم تنګه شوه.

دباندې ووتله،دمه یې وکړه،بېرته کوټې ته راغله زنګ یې ورته وواهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداځل یې خبرې یوځه ډاډه اولوړې وې،ټلویزیون اوس هم چالان و ،اکرام ورته وویل اوس نوځنګه په لوړ اواز خبرې کوې که مرسل درنه پوښتنه وکړي،څه ورته وایي؟

زینت ورته وویل:

مرسل ویده شوې او دټلویزیون ترځنګ ده زما اواز نه اوري،که ویخه هم شي، زه یې وینم،بیا فون بندوم.

اکرام ورته وویل کوم وخت راشه چې چکر درکړم.

هغې وویل ځنګه؟ دلته خو ډېر بیروبار دی، ځنګه به شي ،ماسره خو تل مرسل او دترور نورې لورګانې مې وي.

اکرام ورته دپېښوریو په اصطلاح وویل:

کېنه مړې !

خو یوه پکې ملګرې کړه، خبره ورسره یاده کړه، ورته ووایه چې دلته مې دکورس استاد دی راځه چې سبایې ځنګ ته ورشو،زه به ددفتر ادرس ردکړم،دواړه راشئ.

زینت ورته وویل سمه ده زه به هڅه وکړم چې لغماني چل پرې وکړم،خوکه بریالۍ شم.

هغه هم ډېره چهارصدوبیسته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خیر ته خو یوځه وکړه،دومره به هم نه وي که بیاهم ونه شونو ماسره اړیکه ونیسه یوبل چل درته ښایم.

هغې وویل سمه ده،همداسې کوم خو ته صبر چې که مرسل راضي کړمه ښه ده هغه په کابل کې بلده هم ده.

په دې وخت کې اکرام له یوه ټلویزیون سره دیوې خپرونې د پرډیوسر او پرزېنټر په توګه کار کاوه.

یوه ورځ چې دسبا یې دخپرونې لپاره مېلمانه راوغوښتل ترڅو خپرونې ثبت کړي، دوه مېلمانه یې پیداکړل اوددرېیم په لټه کې وو ،چې زینت ورته فون وکړ.

همدا چې فون یې اوکې کړ،هغې وویل:

اکرامه ! سباته وخت لرې، چې درشم؟

دخوشحالۍ ساړه یې په زړه ورننوتل.

ورته یې وویل:

دانو اوس خبره وه چې تاوکړه؟

ولې نه ګرانې ته به زما خواته راځې او زه به وخت نلرم؟

خو ګوره چې مرسل هم راسره ده او ای !

هغه ګوره ډېره شوخه هم ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل:

پروانکوي، سباته زما دکار دفتر ته راشئ، ټلوېزیون ته به مو هم بوځم.

ـ نه نه زه هلته نه ځم، خلک به مو ټلوېزیون کې وګوري.

اکرام په ټېلیفون کې په لوړ اواز ورته وخندل، نه لېوني نه دې وینې.

ـ ښه سمه ده ټوکه مې وکړه، درځو خو چکر به راکوې ګوره !

اکرام ورته وویل سمه ده تادې الله راولي، ځان به درنه ځار کړم.

ـ غلې شه اکرامه ! له دې خبرې مې اوس نفرت کېږي له هغې ورځې چې ته ننګرهار ته راتلې، مادرته همدا خبره وکړه اوپه بله ورځ تاباندې موټر ټکر شو اوس مې، دا خبره هېڅ نه خوښېږي.

ـ ښه سمه ده، ځان درنه نه ځاروم، زه هم دومره باتور نه یم.

سباته یې، له یوې تر درې بجو سټډیو بوک(ریزرف)کړه، مېلمانه یې هم په یوبل پسې وخت کې راوغوښتل.

سهار وختي پورته شولمونځ یې چې وکړ، له چای څښلو دمخه یې کلین شیف اوحمام وکړ، په ځان یې سمه خواري وکړه، نوې درېشي اونېک ټایي یې واغوستل، ښه قېمتي سپری یې استعمال کړه، لس بجې وې چې زینت زنګ ورته ووهه.

ته چې غوړی پورته کړ، هغې ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ عالي جنابه !اوس خو دې له دفتره راووځه کنه.

ـ څه راووځم مطلب دې څه دی ؟

ـ ته خو یو ځل راووځه او یا ووایه چې کوم شعبې ته درننوځو ؟

اوچته پاڅېده، دروازه یې خلاصه کړه، ګوري دوه پتلون کړې جنکۍ ،چې په غربي ستایل یې ځانونه جوړ کړي ،ددروازې مخې ته ولاړې دي، زینت تورې عینکې په سترګو او دعمه لور یې مرسل پاس په وښتوکې ټومبلې وې،دواړوته یې،ښه راغلاست ووایه، دفترته یې دننوتلوبلنه ورکړه، داخل ته چې ننوتې،زینت عینکې لرې کړې، لاس یې ورکړ،تردېره یې داکرام لاس په خپل لاس کې کلک نیولی وو ،اکرام باور درلود ،که مرسل ورسره نه وای نو زینت ښه کلکه غاړه ورکوله، خومرسل یې مخې ته دیوال جوړ وو ،له دې سره تر سترې مشي، وروسته یې مخ مرسل ته واړاوه.

ـ مرسل جان تاسو ښه یاستئ؟

ـ هو مننه کوم صیب تاسو څنګه یاست؟

مرسل دزینت په لور مخ واړوه، ورته یې وویل:

ـ زینت جانې !دومره کوچنی او ځوان استاد ؟

ـ زه خو وایم چې ته به یې استاده یې.

هغې ورته وخندل،هو دازما استاد دی،او ویاړم ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسل چې اکرام ورنه دومره تمه نلرله همدا خبره یې پسې وغزوله، واقعاً چې با استعداده اوباسلیقه ښکاري.

اکرام ورته وویل، خوشحاله اوسې، اغلې مرسل، خو ودې نه ویل چې تاسې په څه بوختې یاست ، زده کړې مو څومره اوپه کومه برخه کې کړې، اوربښتیا ته هم د زینت په شان تنبله یې اوکه څنګه؟

د زینت تندی تریو شو د سترګوپه کونجونو کې یې اکرام ته وکتل.

مرسل ځواب ورکړ،زه دکابل پوهنتون د ژورنالېزم دپوهنځۍ ددوهم کال محصله یم.

دزینت لکه چې نور داکرام او مرسل په خبرو رخه راغله،په خبروکې یې ورودانګل:

خیر نوزه به ولاړه شم، بس همدا تاسو خبرې کوئ.

دربواوړو ښه په لوړ اواز وخندل،اکرام خپلې څوکۍ کې کېناست.

ددفتر مستخدم ته یې چې څنګه هدایت او رهنمایي کړې وه هماغه شان یې کړې و چای یې له څو ډوله کېکونو او بیسکټو سره راوړ.

مرسل وویل ښاغلیه،دې ته هېڅ ضرورت نه و، خو زینت غلې وه، دشیدو چای پیالوکې واچول شو.

زینت اکرام ته په موسکا سره وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه غواړم،استاده کولی شم ستاسو له کمپیوټر څخه انټرنېټ ستفاده کړم؟

اکرام ورته وویل هو ولې نه !خولومړی داراتهووایه چې کمپیوټر او انټرنېټ سره دې کله بلدتیا پیدا کړي؟

هغې ورته وویل هغه تاچې داسانه انټرنېټ په نوم کتاب راکړی، کله کله مې د ورور په کمپیوټرکې دهغې په مرسته کار کوم.

ښه سمه ده راشه مهربانې وکړه.

نجلۍ راغه د اکرام په نوم فولډرته ننوته،دانځورونو په کتلو بوخته شوه،ښایسته ځنډ پورې یې وکتل نوره بېرته دمنني په ویلوسره خپلې څوکۍ ته ولاړه.

دغه شان شپې څومره ژر تېرېږي دومره ژر ۱۲بجې شوې، نور نو باید اکرام ټلوېزیون ته تللی وای،دوی ته یې وویل زینت جانې راځئ چې ځوتلویزون ته زه یو دوه خپرونې ثبتوم چې میلمانه مې راغوښتي ،تاسو هم له ځانه سره بیایم اوزه پوهېږم چې دشیدو چای اوبیسکټو مو اشتها خرابه کړه دخپرونو له ثبتولو وروسته به غرمنۍ وخورو.

مرسل وویل نه ښاغلیه ډېره ډېره مننه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږبه درنه ولاړې شو زه هم درسونه وایم ازموینې مې رانږدې دي بس دی تاسو موولیدلی زینت راته پرون وویل چې دلته مې استاد دی او ډېر راباندې ګران دی یوځل ورځو.

اکرام ورته ویل ډېرموښه وکړه خو که غواړئ زه خوشال شم دغرمې ډوډۍ ماسره وخورئ ما زینت ته ویلي زه یو دوه خپروني ثبتوم مېلمانه راځي، اوکه تاسو وایئ نوله مېلمنوبخښنه غواړم، رخصت به یې کړم، مګر تاسوبه ډوډۍ راسره خورئ،داحتمي او جبري خبره ده.

زینت غلې ولاړه وه، هېڅ یې نه ویل،اکرام پوهېده چې د زینت په زړه کې به دا خبرې تېرېده چې کاش مرسل ورسره نه وای، چې هغې خپل زړه ښه ورته تش کړی وای، خو داکرام لپاره مرسل ډېره په ګټه وه.

مرسل هم ورسره ومنله،دټلوېزیون په طرف روان شول.

موټر راغی درې واړه پکې کېناستل،هلته چې ورسېدل، په دروازه کې دتلاشۍ په وخت کې یې ورته وویل دا دواړه مې مېلمنې دي،د نورو دوه مېلمنو نومونه یې هم ورکړل چې راورسېږي اوستډیو ته یې رهنمایي کړي.

دوی ولاړل،زینت او مرسل یې انتظارخونه کې کېنولې،اکرام لاندې ښکته شو، ترڅو کېمره مینان،پیدا او ستډیو برابره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغه همکاران خبر شوي وو چې له اکرام سره دوه ښکلې نجونې راغلې دي،ترهغې بېرته پاس ور خته دوه نجونې همکارانې يې له مرسل اوزينت څخه يو اوبل طرف ته ناستې او دزړه خواله يې ورسره پيل کړي وو.

خو دوی ورته دېرې زرورې نه غرېدلې.

يوې همکارې يې چې برېښنا نومېده، اکرام ته وويل:

اکرام صيب،دا مېلمنې خودې هېڅ خبرې نه کوي،خوماشاءالله يوه دبلې نه ښکلې دي.

هغه ورته وويل:

ستاسواو ددوی ترمنځ دومره فرق دی لکه د ونې او ديوال شارو ترمنځ چې وي،دادواړه دېوالي شاروګانې دي اوتاسودونې،نو دونې دشارو بچي،دد ېوالي شارو دبچيو په نسبت ژر په خبرو راځي.

برېښنا او ورېمې په کړس خو زينت او مرسل له ځانسره وخندل،يوبل ته يې معرفي کړي،ورېمې چې دفېشن په نوم يوه خپرونه يې چلوله له زينت هيله وکړه ترڅوورسره يوه خپرونه ثبت کړي،خو هغې انکار وکړ،بيايې مرسل ته وويل هغې هم ونه منله.

په دې کې داکرام نارينه وو همکارانو هم يوه يوه سر راښکاره کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام یو مېلمه هم را ورسېده، نو اوس یې باید خپرونه ثبت کړې وای، زینت او مرسل یې برېښنا او وړمې ته وسپارلې، او خپله له مېلمه سره سټډیو ته ښکته شو، دخپرونې په پنځلسمه دقیقه کې باید وقفه اخستل شوې وای، همدا چې دوقفې اناونس یې ورکړ، پنځه شپږ جنکۍ، دتخنیک شعبې ته راننوتې، اوس نو داکرام دراډیو دبرخې همکارانې، ځلا، سُنن، او یُسرا هم ورسره ملګرې شوې وې، کله چې یې دخپرونې اناونس ورکړ اولیدونکیو ته یې ښه راغلاست وویل، مېلمه یې مخاطب کړ، خومېلمه چې دوقفې پرمهال، یې دنجونوډله دتخنیک په څانګه کې ولیده، یودوه ترې هېر شول، خبرې ترې ګډې وډې شوې، اکرام تخنیکر، ته اواز وکړ: سټاپ.

نجونو ته یې وویل:

هیله کوم تاسو داځای خالي کړئ، خفه نشئ.

هغوی هم بېرون ووتلې، کله چې خپرونه خلاصه شوه، نو مېلمه داکرام یو شاعر ملګری و، اکرام ته یې وویل، برېدر دې ددوی لعنت شي، داڅه وو دا؟

هلکه اکرامه !مزې خو تاسو کړې، موږ خو هسې وسو ځېدو ههههههه.

دی یې رخصت کړ، بل مېلمه هم رارسېدلی ووهغه یې هم سټډیو ته بوته، خپرونه پیل شوه، چې داخل یواځې زینت دتخنیک په څانګه کې راښکاره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام چې ولیده،زینت یواځې وه،نور یې هم ځان روب داب کې کړ،ترڅوزینت ته ځان په خپل کار کې ډېر بریالی وښیي.

هغې هم خوا ښه خوا ښه ورکتل،خواکرام ځکه نه شول ورکتلای،چې له مېلمه سره یې په موضوع خبرې کولې او باید خپلې کمرې ته یې کتلي وای، دوقفې اخستوپه وخت کې یې زینت ته اشاره وکړه،ترڅو سټډیو ته دننه راشي.

دخپرونې تخنیکرچې مصطفی نومېده،زینت یې راوسته،سټډیوکې یې دکمرې شاته په څوکۍ کېنوله،داخپرونه یې نوښه په مزه ثبت کړه.

دمېلمه له رخصتولو وروسته اکرام غوښتل چې ولاړشي،خو زینت اومرسل چې له یُسرا سره په راډیو روم کې وې، ورپسې ورغی،اواز یې ورته وکړ.

ځلا !

زمامېلمنې را پرېږده چې موږ ځو.

هغوی هم راووتلې،مرتضی چې په ټلوېزیون کې یې دموسیقۍ خپرونه مخکې وړله،له دربیم منزل نه ورته اشارې کولې،ددوی دټلوېزیون سټډیو ځمکتلي کې وه.

هرهمکار به یې چې زینت اومرسل ولیده نوخپل کار به ورنه پاتې و.

ځلا وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام صیب، ته ځوښېږې انتظار خونه کې کېنه زما له دوی سره کار دی، هغوی په دې کمو شېبو کې دومره خوږې دوستانې شوې وې، چې هېڅ ترې بېلېدلې نه.

د موبايل شمېرې يې هم سره يو بل ته ورکړې وې.

اکرام انتظارخونه کې وو، چې څو نفره همکارانو يې وليد، مخې سره يې پرې اوازونه پيل کړل.

اکرامه !اکرامه !

د احورې څوک دي اوله کومه دې کړي دي؟

نويد چې ډېر شوخ وو له اکرام نه يې غېږه چاپېره کړه ورته يې وويل:

ياره بچو تا ته خو زما دومره تمه نه وه، ته خو ډېر وران وختې.

ټولو په يوه اوز وخندل.

اکرام ورته وويل:

غلي شئ خدای دې انصاف درکړي، دا مې همصنفيانې دي، غوښتل يې زمونږ ټلوېزيون وګوري، چا به يوه پوښتنه کوله، چا بله، يوه به ويل اکرامه !

دا چېرې ژوند کوي؟

بل به ويل نو د کوم ځای دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبیر وویل:

ماخو لاتراوسه په پښتنوکې په داسې سټایل جنکۍ نه وې لیدلې.

نو ریې اکرام له پښتنو تنګ شو.

چې هغوی هم راوختلې، خو اوس هغه زینت او مرسل نه وې کومې چې له اکرام سره راغلې وې.

دهغوی دد فتر ارایشګرې په دواړو نوره خواري هم کړې وه.

دومره ښکلې ښکارېدې چې هېڅ اندازه یې نه ه.

دواړه یې خپلو ولاړو همکارانو ته ور وپېژندل.

دا زینت او دا مرسل ده.

زینت او مرسل هغوی ټولو ته د سلام په نیت سرونه وخوځول.

اکرام هغوی ته وویل:

ښه نو هلکانو ! دخدای پامان، موږ پوهنتون ته ځو.

مرسل او زینت له نجونو سره خدای پاماني وکړه او روان شول.

وږمې ورپسې اواز وکړ:

-اکرام صیب دوی به بیا هم کله راولې ښه !

-ښه سمه ده راولم یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددروازې څخه په وتلوکې یې یوې بلې ته لاسونه وخوځول اوداسې یې وویل:

-بای قندولکو !

ددفتر موټر کې کېناستل،راروان شول،موټر یې په شهرنوکې رخصت کړ،دوی یولوکس هوټل ته ننوتل،دغرمې ډوډۍ یې نږدې درې بجې وخوړه،له ډوډۍ خوړلو وروسته زینت وویل،استاده ډېره مننه،نن مې د ژوند تر ټولو له خوښیو ډکه ورځ ده.

کاش هره ورځ همداسې وای.

اکرام دشوخۍ په ډول ورغبرګه کړه.

بس ماسره ګرځه هره ورځ مزې کوه.

مرسل هم مننه وکړه، ډېره خوشحالي،یې څرګنده کړه،ویل یې:

واقعاً نن ښېله ورځ وه.

اوس نو هغوی دواړو غوښتل چې ولاړې شي، ددې ورځې په جریان کې څوځله له کوره ورپسې،زنګونه،هم ووهل شو،زینت وویل: چې موږ ځو اکرام هم رخصت ورکړ، خو ورته یې وویل چې پټه ولاړه نشې، هرکله چې تللې ما خبر کړه.

زینت وویل حتماً دې خبروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د خدای پامان،زینت لاس ورکړ،او دواړه په چکر چکر روانې شوې.

اکرام ترهغې ورپسې کتل چې له سترګویې پناشوې.

کورته چې ورسېدې نو مرسل زنګ ورته وواهه.

سلام اکرام صیب !

ولا ډېر خوند یې وکړ، ډېره مننه له مېلمه پالنې څخه مو ،موږ کورته راورسېدو.

دوهمه ورځ زینت اکرام ته فون وکړ:

ـ زه همدا اوس روانه یم ،جلال اباد ته،اکرام ورته وویل دا څه وایې،او ولې داسې یو ناڅاپه؟

هغې ورته وویل ورور یې ورپسې راغلی دی او باید ولاړه شي.

اکرام غوښتل هغې ته یوه ډالۍ واخلي خو اوس یې امکان نه وو ،خدای پاماني یې ورسره وکړه،کله چې کورته رسېدلې وه، بېرته یې د اکرام د اطمنان لپاره ورته زنګ وواهه.

دوه ورځې یې خبرې ونکړې، اکرام بیاد خپل زړه له بدې ګواهۍ ډېر تنګ شو ،له ځانسره یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً بیاکومې بدمرغۍ بلا دده په لور دقدم ایښودلو نیت کړی دی،له ملګروسره ناستې پاستې هم خوندنه ورکاوه،همدا دلیل وو چې ډېر وخت به ورنه بیل او ځانته ګرځېده.

سهار چې دفتر ته ولاړ، کمپیوټر یې روښانه کړ،بې له کوم څه کولو یې بېرته بند کړ، ددفترمستخدم غلام ته یې اواز وکړ:

غلام کاکا !

که زحمت درته نه وي ماته خویوه پیاله شین چای کتابخانې ته راوړه،هغه هم دښه صیب په ویلو سره دچایو دترموز په طرف روان شو،اکرام چې کتابخانې ته ننوت،په الماریوکې په ایښودل شویو کتابونویې نظر تېرکړ،پرته دکتاب راخیستلوڅخه په کوچ کې په چټکۍ سره کېناست،په ښي لاس یې خپل تندی ونیو ، دهسک په لور یې وکتل.

ـ ای خدایه !ولې دې زما ژوند دداسې دغمونو او ستونزو په ګردابونوکې ایسار کړی دی،ولې راته یوه دحل لاره نه ښیي،زه به نو ترڅو داسې یم،ای الله یو احسان خوراباندې وکړه،هغه څه راته راکړه چې تایې هر مخلوق ته دورکولو ژمنه کړې،خو نن زه درنه خپل هغه حق له وختنه دمخه غواړم.

ای پاکه خدایه ماته مرګ راکړه،زه نور په دې بدرنګه نړۍ نه غواړم قدم کېږدم،دانوڅومره له بدمرغیوډکه دنیاده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې يې پورته کتل ،له ځانسره يې خبرې کولې چې دکتابخانې دروازه ټک ټک شوه،ځواب يې ورنکړ.

غلام کاکا دروازه نيمه راخلاصه کړه.

-صيب ! زه داخل ته راشم؟

-هوډېروبخښه کاکا

غلام کاکا څه ونه ويل دچايوپياله چې له يوچاکليټ سره په شيشه يي قاب کې ايښودل شوې وه په ميز يې کېښوده او له کتابخانې ووت،اکرام مخ کې ايښې مېز په زوره په سوک وواهه،نږدې وه پياله ترې چپه اولاندې وغورځوي،همداسې يې چپ طرف الماری نه يوکتاب راکش کړ،دامريکايي ليکوال ډيل کارنګي لخوا ليکل شوی (دژوند لار) کتاب وو چې پښتوته ژباړل شوی وو ،دکتاب دمنځ پاڼې يې پرانيستې،خوکتاب کې ورته د توروپرځای دزينت ښکلې څېره ښکارېده،چې دامهال ډېره غمجنه اوله يودنيا فکرونوسره يې دده سترګوته کتل.

-اووفف ګرانې دلته هم ته يې؟

بيايې شروع وکړه،زه نوڅه وکړم، اخر څه وکړم،ماته خوهېڅ چل نه راځي،زه څنګه ترتا درورسېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای خدایه چې مینه اومحبت دې پیداکاوه نو داپښتودې ولې ورسره پیداکوله.

سپینې اوښکې یې په مخ روانې شوې،دازه په څومره سخته ازموینه کې راګیریم،بیابه یې وویل.

په ماپسې بلا چې زینت به څنګه وي ویل یې چې نن سبایې دواده نېټه هم ټاکل کېږي،چې څه به شوي وي ،دادوه ورځې مې ورسره خبرې هم ندي کړي.

زینت ورته ویلي و چې اوس ورته له ده سره خبرې ډېرې ګرانې شوې دي ځکه چې ټول دواده په اړه خبرې کوې،څوک دنجلۍ لپاره لباسونه،فرش اوظرف اخلي،څوک دهلک لپاره اوڅوک دمېلمنو په اړه خبرې کوې.

ددې لپاره چې اوس زینت له پخوانه یوڅه ښه شوې وه،ناروغي یې هم ښه وه،خسرګنۍ یې هم بیړه کوله چې اینګور ترکوره کړي،خاوند یې هم ډېر ورته وارخطاوو.

اکرام پیاله خولې ته پورته کړه خولایې ورنه غړپ نه وو کړی،چې موبایل یې وشرنګېد ،بېرته یې پیاله له قاب نه اخواپه میز کېښوده ،موبایل یې وکوت ګوري چې د زینت زنګ دی.

داخوزینت ده،کاش چې بد زیر راته ونه لري،نور یې نوهېڅ توان نلرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه نازړه یې د تائید تنې کېکاږله.

ـ ها ګرانې ته څنګه یې؟ !

ـ زه ښه یم اکرام او ته څنګه یې؟

ـ هیله کوم له مادا مه پوښته چې څنګه یم،له سترګو مې اوښکې الوزي،نه پوهېږم څه وکړم ؟

ـ هېڅ مه کوه،ته خبریې چې راتلونکې پنجشنبه دواده ورځ وټاکل شوه؟

ـ هاا ؟څه وایې ؟

ـ رښتیا وایم،بیګاه هغوی راغلي وو ،خبره یې سره وکړه.

اوف زینت ! بس یوا ځې همدا زیری پاتې وو او داغم مې نه لاره چې کله به له تاسره نور دخبرو کولو اودتل لپاره دلیدو چانس له لاسه ورکوم ،دادی داتیګه دې هم په سر راته ونیوله،اوس یې راباندې راوغورځوه چې ورلاندې شم او ښځې رانه خلاصه شي.

زینت وویل،ولې ته څه فکر کوې چې زه د ېره خوشحاله یم؟ته پوهېږې چې زما زړه له وینوډک دی؟اوبیاخوتاته ماویلي وو کنه چې زه ژوندی نه پاتې کېږم اومرم.

ـ په دې خاطر چې زینت ته یو څه روحیه ورکړي ورته ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو څه وکړو ګرانې ته وو ایه، تا ته خومې په هغه ورځ هم وویل چې را ځه کومه خوابه ولاړ شو، څه وخت وروسته به مشرانو ته خبر ورکړو، ګوروبه ورسره چې هرڅه کېدل، خوتا ونه منله.

زینت ورته وویل زه پوهېږم چې ستاخبرې په واک ندي، بس دابه زموږ قسمت کې ول، اوس غواړم له تاسره یوځل بیاهم وګورم که بیامړه شم نو هېڅ ارمان به مې په زړه نه وي، زه په دې ښه پوهېږم چې تا ته به دلته راتلل ډېر مشکل وي، ځکه په دې وروستیو کې ډېر ژر ژر راغلې اوس به نو په دفترکې هم درته څوک اجازه نه درکوي اوستابهانې به هم نورې خلاصې شوې وي چې هغوی ته یې وکړې.

خوکه ته راشې او زه دې ووینم که بیامړه کېږم هم ځنکدن خوبه مې یوڅه ارام وي.

اکرام ورته غوصه شو.

- ته ولې داسې وایې، ته خوښخې له ژونده نا امیده یې، خیر دی، خدای پاک خومهربانه دی.

زینت په مات زړه وخندل، هو ښېشکه چې مهربانه دی خو په ما اوتا باندې ندی مهربانه.

کنه وګوره ولې یې زمونږ ارمانونه پوره نکړل؟

نو اکرام هیله کوم درنه راشه او زما وروستۍ ارمان پوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل بس ته اوس دا خبري پرېږده زه حتماً درځم، که همدا نن هم راته په دفترکې ځواب راکوي ورته تيار يم،خوستاليدوته به درځم.

-ښه نو کله به راځې؟

-که ستا غمونو ونه وژلم نو د سه شنبې په ورځ درځم.

زينت هم سه شنبه مناسبه ورځ وګڼله ځکه په چهارشنبه کېداى شي دلرې ځايونو مېلمانه راشي.

اکرام ورته وويل ښه سمه ده اوس دې خداى مل شه،زه چې در ورسېدم فون درته کوم دليدو ځاى به وټاکو ،ته په ځان پام کوه.

خداى پامان ګرانه ستادليدو په هيله.

اکرام سره تنهې زور کړه.

ده ته اوس له دفتر نه په کور کې بهانه جوړول ډېر سخت وو ،ځکه په يوه مياشت کې څلور ځله ولاړ،هلته به چې په کور کې ترې پوښتنه شوه چې څنګه مخکې خوبه مياشت،څلوېښت شپوکې يوځل راتلې اوس څنګه هره اوونۍ راروان يې؟

ده به ورته وويل چې دلته په جلال اباد کې چې زموږ ددفترڅانګه ده،دلته يې دځينوکارونولپاره مرکزي دفتر را استوي،په دې خاطر چې دى ورته ترنوروډېر اعتمادي شخص دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ به يې هم باور وکړ.

ددوشنبې په ورځ له دفتر نه درخصتيدو وروسته يې دننګرهار لاره ونيوله،څوځايه لاره هم بنده شوه،دشپې يوولس بجې کورته ورسېد،ټول ويده وو،ده هم څوک خبر نکړل،له خپل کشر ورور،ساحل سره په حجره کې ويده شو.

ساحل ورباندې پوی نه شو،سهار چې ويښ شو ګوري ترڅنګ يې بل څوک هم پروت دی خوکمپله کې يې ځان تاو کړی وو پته يې نه لګېده چې څوک دی،له ځانسره يې وويل چې کېدای شي کوم دتره ځوی يې وي.

اکرام چې دشپې مزل ډېر ستړی کړی وو دسهار لمونځ هم ترې قضاشو،اوه بجې وې چې راويښ شو،ساحل مطالعه کوله،چې ده ورباندې اواز وکړ هلکه ساحله ! ستړی مشې.

ـ وی ! !لالا داخوته يې کنه راغی ستړي مشي يې ورسره وکړه.

کله راغلی يې؟

ـ دشپې ناوخته وه.

ـ زه خوبه دې را ويښ کړی وم کنه.

ـ هسې مې ولې له خوبه وېستی وې ته هم ټوله ورځ کار کوې ستړې به وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ښه کور کې خلک خبر دې چې ته راغلی یې؟

-نه هېڅوک هم ندي خبر.

-ښه ځه چې ځو چای به هم تیار وي.

دواړه وروڼه کورته روان شول، انګړته چې ننوتل، ماشومانو چې اکرام له ساحل سره ولید نو چیغې یې کړې هلۍ ګل لالا راغی.

ټولو یې مخې ته رامنډې کړې، راحب چې د اکرام د ورور شفق ځوی وو ،له ونې هم ټیټکی و بل داچې اوس تازه په خبرو راغلی ولکه طوطي میده میده خبرې یې کولې، داکرام په لمنې پورې ونښت.

-کاکا ماته چیشی؟

(کاکا ماته دې څه راوړي دي؟)

کرام جبب ته لاس کړ لس افغانۍ یې ورکړې.

- هه داواخله تاته مې ډېر شیان راوړي دي خولاندې مې د ابراهیم په دکان کې ایښي ، ورشه پیسې ورکړه او شیان به درکړي.

کوچنی خوشحاله دخپلې مور په لور روان شو.

اکرام دمور کوټې ته ننوت له ټولوسره یې روغبړ وکړ، دمور لاسونه یې ښکل کړل،هغې ورته وویل ځویه څنګه په دومره سهار وختي کې راوسېدې خیریت خو دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو مورجانې ! خيريت دی،اوس نه بلکې دشپې راغلی يم خوداچې ناوخته وه،تاسومې په عذاب نکړئ،ډوډۍ مې هم په لاره کې خوړلې وه،نومې دابهتره وګڼله چې اوس وګورو.

ټول کېناستل چای تيار و ،په شريکه يې وڅښه.

اکرام خپلې خورڅانګې ته وويل که زما جامې وي او اوتو ورباندې وګرځوې نو ښه به وي په ښار کې يوڅه کار لرم دا جامې مې خېرنې شوې دي،هغه هم پاڅېده اولاس په کار شوه.

څانګې ورنه پوښتنه وکړه لالا ،په موټرسايکل ځې؟

هو !

هغې ورته په موټرسايکل هم ټوټه ووهله.

يوولس بجې له کوره ووت.

ټولوته يې وويل دبياليدو په هيله.

اکرام چې له کوره ووت ،مور يې لوړګانوته وويل:

ـ نن راته هلک خوشحاله نه برېښېده،خدای مکړه کوم مشکل خو به ورته نه وي پيښ شوی،دسرخير دې يې وي.

يوخومې سل ځله ورته ويلي چې په دغه ميراثي موټرسايکل مه ګرځه،زما نه خوښېږي،داډېر بدمرغه شی ده،له ډېرو ځوانانويې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ وخوړې، دهیڅالحاظ نه کوي، یوځل چې له یو شي سره مازې ولګېده بیا حتمي مرګ ژوبله رامنځته کوي.

لورګانوېې په یوه اواز وویل:

بسم الله دې وي،خدای مې دې لالا پلو وي،مورې دعاورته وکړئ،چې پخیر ببېرته راشي کورته.

ځانګې وویل نن ماته هم ښه نه ښکارېده، د جامو ورکولو په وخت کې ماهم ترې پوښتنه وکړه، چې لالا !خفه غوندې راته ښکارې، خوهغه وویل چې،هېڅ خبره هم نشته،تاته همداسې ښکارم.

کله چې زه له خونې دباندې راووتم ،چا ورته نګ وواهه دهغه نفر خبرې خومې نه اورېدلې،مګر لالامې ورته وویل : ته حوصله په ځای ساته هرڅه به سم شي،زه کور کې یم،اوس درځم.

دمور اندېښنه یې نوره هم زیاته شوه، فشار یې پورته لاړ پرېوته،لورګانو ژر درمل راوړل ور یې کړل ،اوبه یې پرې وپاشلې،په لږ وخت کې ببېرته کېناسته.

اوس هم ډېره ناقراره وه،زړه یې نه صبرېده،لورګانو ته یې وویل:

تاسو مبایل راوړئ چې زه ورته زنګ ووهم.

ځانګې موبایل ورکړ،شمېره یې ډایل کړه،خوداځواب یې دترلاسه کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ کومه شمېره چې تا سوغوا ړئ ورسره اړیکه ونیسي، مصروفه ده.

بیا یې زنګ ورو واهه، خو دا ځل یې زنګ تېرولو سره waiting call ولیکل، اکرام چې ولیدل د کورشمېره ده ځواب یې ورکړ.

ـ بلې !

ـ ځویه ورسېدې پخیر؟

ـ سلام مورجانې ته یې؟هو ورسېدم.

ـ ای ځویه !ته خوبه ښه یې کنه، ما ته نن بل ډول په نظر راغلې؟

داکرام زړه چې اوس ډېر کمزوری شوی و ،راډک شو ،ستونی یې بند شو ، کله یې ویل راځه ښه ډېر ورته وژاړه، چې زړه دې سپک شي، خو ددې لپاره چې مور به یې له ډېرتشویش څخه مړه شي، په دې خاطر چې اکرام ډېر ورته ګران وو.

دخپلې ژړا دورکولو لپاره یې په تېزه وټوخل، او غولونکې خندا یې وکړه.

نه نه مورجانې هېڅ خبره هم نشته، روغ رمټ یم، ته هېڅ فکر مه کوه، کارونه مې خلاصوم، او ډېرژر درځم پخیر، دعا راته کوه مورې !

مور یې وویل تل دې دخدای پاک نظر درباندې وي، دهغه (ج) درحمت سیوردې په سر اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه مو رجانې مینه درسره لرم،دخدای پامان.

اکرام چې تر دې دمه دخالد په دوکان کې ولاړو ،موټرسایکل یې ورته وسپاره،ورته یې وویل چې زه ښار پورې ځم، او بېرته راځم،دخالد دوکان له ښاره یوڅه وتی و ، هغه ورته وویل غرمه ده ډوډۍ وخوره بیا ولاړ شه.

خو اکرام نن یوائې د زینت لیدوته ډېر وږی اوتږی وو ، نو یې ورته وویل:

مننه دادې درباندې قرض وي اوس موړ یم، همداسې روان شو ، په یوه سټرینګي ریشکاکې کېناست، ولاړ ښارته اوله ښاره دزینت دوی دکلي په لور.

لومړی ځل وو چې دهغوی کورته ډېر نږدې ورته.

داهرڅه ورنه هېروو چې کومه ستونزه به ورته پیداشي، څوک به یې ووینې، اویابه وشرمېږي.

کله چې کلي ته ورسېد زینت ته یې زنګ وواهه ،هغه چې داکرام دفون په تمه وه،له اوکې سره یې وویل:

- چېرې یې ګرانه تاخوزه په انتظار، انتظار مړه کړم.

- زه را ورسېدم،سیده ولاړ دزینت دوی باغ ته ،قسمت ورسره یاري وکړه، دروازه خلاصه وه خو باغوان ورڅخه لرې و ،ځارویوته یې ګیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوله،اکرام هغه ولید خودباغوان ورته فکر نه شو چې دی باغ ته ننوت،باغ دکور له طرفه هم دروازه لرله،چې د ترکارۍ او مېوې شکولو لپاره به یې ورڅه استفاده کوله.

زینت ددې په خاطر چې څوک ورباندې شک ونکړي چې څه کوي باغ ته ځي ،خپل کوچنی وراره یې ،له ځانسره له لاسه راونیوه او په دې بهانه چې هغه ته چکر ورکوي باغ ته داخله شوه.

داکرام چې ورته فکر شو ،بې فکره یې پر طرف ور روان شو ، خو زینت ورته دحوصلې کولو اشاره وکړه.

په داسې حال کې یې دستړي مشي په نیت زینت ته لاس وراوږد کړ چې له سترګو یې یو مخ اوښکې بهېدې.

هغې ورته وویل حوصله پرځای کړه ،راځه چې هغې طرف ته ولاړ شو، هلته دګلانو لوړ،لوړبوټي دي ونې هم ګڼې دي نو څوک به مو نه ویني.

همداسې یې وکړل.

ګلانوته ورسېدل دواړه یوبل ته مخامخ کېناستل ،درد او اومینې خبرې یې پیل کړې.

اکرام خپلې ګوتې د زینت په ګوتو کې ورکړې.

ښه ګرانې ښې ډېرې خبرې راته وکړه،نن راته هغه خبرې هم وکړه چې غواړې څو ورځې وروسته یې راته وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ورته وويل:

نه !نن يوائې درته ګورم او خبرې نشم کولای،خدای خبر بيابه دې وګورم اوکنه.

هسې هم مرم پاتې کېږم نه.

هيله کوم زينت ! داسې مه وايه.

ای ساده ګۍ !په مينه کې چې دردونه،غمونه،بېلتون،ژړاګانې او اوښکې تويول نه وي نوبيا خو خوند نه کوي،هغه چامينه کړه اوهغه به لاڅنګه مينه وي چې داشيان پکې نه وي.

زينت په وچواوپټريو نيوليو شونډو په غلي اواز ورته وويل:

ـ هو ګرانه ته ښه وايې خو له دومره غمونو ګاللو اوزغملو وروسته خوبيا وصل په منځ کې وي کنه !؟

ته ماته ويلي شې چې زما اوستادمينې دې پيوند ته کوم نوم ورکړو ،دې ته څه ډول مينه وايي؟

دوی په خپلو خبرو ګرم وو له زينت نه يې وراره هېرشوی وو ،څو شېبې يې ددې ترڅنګ لوبې وکړې، داپه خپله مينه مسته او مصروفه شوه کوچني ماشوم يې نور له سترګو اوفکر څخه پناه شو.

هلک په کوچنيو پښو کورته تللی و ، دوه بجې وې چې زينت اکرام ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ګرانه هېڅ مې زړه نه کېږي چې له مخ نه دې بل طرف ته وګورم، او هېڅ مې زړه نه غواړي له دې وروسته له بل چا سره خبرې وکړم.

غواړم ګونګه شم.

نو ګرانه هسې نه څوک راباندې پوی شي، مړه به مې کړي، د خپل ځان غم نه راځي.

تابه هم راته مړ کړي.

اکرام چې د زینت له خولې دا خبره په ژړغوني اواز واورېده چې: تابه هم راته مړ کړي، ټوله دنیا ورته ړنده په نظر ورغله، له زینت نه یې لاسونه چاپېر کړل، په زړه پورې یې دومره کلکه ونیوله، چې هغې ورته ویل ډېر زور مه راکوه.

دزینت په اوږه یې مخ ولګوو، یودبل دزړنو دربایې ښه په اسانه اورېده.

دوه درې دقیقې یې همداسې سره نیولي وو، چې زینت هڅه وکړه، ځان ترې خلاص کړي، اکرام هم دلاسونو حلقه سسته کړه، زېنت ورته کتل، او ویې ویل:

ـ ګرانه ! یو اځې له تاسره مینه لرم.

ـ زه هم یو اځې تاسره مینه لرم، ته مې اوله او اخره مینه یې زینت !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت یې لا پوره پرې اېښې نه وه چې له څو پرلپسې فیرونو سره دواړه هماغه شان نښتي د ځمکې غېږې ته د ګلانو په فرش ور پرېوتل، زینت پر ګلانو او اکرام د زینت پر سینه نسکور شو .

د زینت مشر ورور شکېب دوه ضربې نورې هم پرې وچلولې او د دواړو په وینو یې د باغ ګلونه خړوب کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ ته چمتو اثار

✶ خبري مرغلرې (مرکې)

✶ د ادب پنډ غالی (ادبي ټوټې او لیکنې)

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۰۶

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library